

Da li treba da se molimo Bogu

Ocu ili našem Spasitelju Isusu?

Biblijska rešenja za uslišene molitve

Joel W. Hemphill

**Trumpet Call Books
P.O. Box 656
Joelton, Tennessee 37080**

Trumpet Call Books

P.O. Box 656

Joelton, TN 37080

www.thehemphills.com

www.trumpetcallbooks.com

Should We Pray To God The Father Or Our Savior Jesus?

(Biblical Keys To More Answered Prayers)

ISBN: 0-9671756-7-4

Copyright © 2009 by Joel W. Hemphill

Sva prava zadržana

Nijedan deo ove knjige se ne sme reproducovati u bilo kom obliku bez
pismenog odobrenja izdavača.

Štampano u Sjedinjenim Američkim Državama

Slika na naslovnoj strani iz Hrista na Maslinovoј gori, originalna uljana
slika Heinrich Ferdinand Hofmann 1890.

Ukoliko nije drugaćije naznačeno, svi citati su uzeti iz Biblije:

Verzija Kralja Džejmsa.

“*Citati uzeti iz HOLY BIBLE. NEW*

INTERNATIONAL VERSION Copyright © 1973, 1978, 1984

*International Bible Society. Upotrebljeni uz dozvolu of Zondervan
Bible Publishers.”*

Fotografije Joel-a i LaBreska-e načinili

Bloodworth Photography i Ralph Barrett.

Zahvalan sam S. J. Austin-u za neke od materijala

upotrebljenih u Prilogu A

Priznanja

Dugujem posebnu zahvalnost našoj sekretarici Dawn Mansfield za njen vredni rad na kucanju i prekucavanju rukopisa. Takođe zahvaljujem Lynsae Harkins iz *Lynsae Design-a* za dizajn korica i Nancy Carter iz *Quality DigiPress-a* za dizajn unutrašnjosti knjige. Veliko „*Hvala*“ od srca onima koji su primili moju prvu knjigu „*To God Be The Glory*“ otvorenog uma, kao verijanci koji „svaki dan istraživahu po pismu je li to tako“ (*Dela 17:11*).

Za izdanje na srpskom jeziku:
www.biblijski-monoteizam.com

Jul 2016

Prevod sa engleskog:
Marija Ivković

Korektura:
Aleksandar Vuksanović

Sadržaj

Posveta.....	11
Prvo poglavlje - Učenje lekcija u vezi molitve	13
Drugo poglavlje - Sam Isus je bio čovek koji se molio.....	29
Treće poglavlje - Protokol za obraćanje Bogu	41
Četvrto poglavlje - Molitva Bogu u Isusovo ime	55
Peto poglavlje - Kako se molio Pavle	67
Dijagram - Pavle se molio Bogu	79
Prilog A - Još o hvali	81
Prilog B - Upornost u molitvi.....	87
Prilog C - Isusove reči u Jovanovom četrnaestom poglavlju	91
Prilog D - Mentalitet krda	97
O autoru.....	101
Reklame za CD i knjige.....	103

*Da li treba da se molimo Bogu
Ocu ili našem Spasitelju Isusu?
-Biblijска rešenja za uslišene molitve-*

Joel W. Hemphill

*,,Isus tada učenicima kaza priču kako se treba
svagda moliti Bogu, i ne dati da dotuži“*

(Luka 18:1 NIV)

Ova knjiga govori o slavljenju Boga pristupajući
mu u molitvi na način koji je u skladu sa
Njegovim zapovestima.

Posveta

Ovu knjigu sa ljubavlju posvećujem mojoj dragoj ženi LaBreska-i, čiji je posvećeni i stalni molitveni život pomogao da prevaziđemo mnoge teške trenutke. Sa njom pored sebe ja „*Dugo čekah Gospoda, i saže se k meni, i čuviku moju. Izvadi me iz jame, koja buči, i iz gliba, i postavi na kamen noge moje, i utvrди stope moje. I metnu u usta moja pesmu novu, hvalu Bogu našem*“ (*Psalmi 40:1-3*).

Slava Boga Stvoritelja

„Ovako veli Gospod Svetac Izrailjev i Tvorac njegov: **Ja sam načinio zemlju i čoveka na njoj stvorio**, ja sam razapeo nebesa svojim rukama, i svoj vojsci njihovoj dao zapovest... **Nema osim mene drugog Boga**, nema Boga pravednog i Spasitelja drugog osim mene. Pogledajte u mene, i spašćete se svi krajevi zemaljski; **jer sam ja Bog, i nema drugog**.“ (Isaija 45:11-12, 21-22).

„Ja sam Gospod, to je ime moje, i **slavu svoju neću dati drugom** ni hvalu svoju likovima rezanim“ (Isaija 42:8).

„**Slave svoje neću dati drugom**“ (Isaija 48:11).

„I videh drugog anđela gde leti posred neba, koji imaše večno jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji... I govoraše velikim glasom: **Bojte se Boga, i podajte Mu slavu**, jer dođe čas suda Njegovog; i **poklonite se Onome** koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene“ (Otkrivenje 14:6-7).

Isusova slava

„...i videsmo slavu Njegovu, slavu, kao Jedinorodnoga od Oca“ (Jovan 1:14).

„Sin čovečiji ... kad dođe u **slavi svojoj**“ (govori Isus) (Luka 9:26).

„Kad sede Sin čovečiji na prestolu **slave svoje**“ (govori Isus) (Matej 19:28).

„**Oče...slavu koju si mi dao ja dадох љијима...da виде славу моју коју си ми дао**“ (govori Isus) (Jovan 17:21, 22, 24).

„(Hrist) **Koji je određen** još pre postanja sveta, a javio se u poslednja vremena vas radi, **Koji kroz Njega verujete Boga** koji Ga podiže iz mrtvih, i **dade Mu slavu**, da bi vaša vera i nadanje bilo u **Boga**“ (1. Petrova 1:20-21).

Prvo poglavlje

Učenje lekcija u vezi molitve

Isusovi učenici su ga sledili iz mesta u mesto dok je propovedao i videli su velika čuda koja je izvodio. Čuda kao što je pretvaranje vode u vino, hranjenje pet hiljada ljudi, izlečenje slepog Varitmeja i podizanje Lazara iz mrtvih. Ali u Bibliji se nikada ne pominje da su učenici tražili od Isusa da ih nauči kako da to rade. Međutim, u Luki 11:1, oni su tražili od Isusa da ih nauči jedno. Oni su primetili Isusa kako se moli i shvatili su da njegova čuda i snaga njegove poruke dolaze kroz molitvu. Zato su to tražili.

*,I kad se moljaše Bogu na jednom mestu pa presta, reče Mu neki od učenika Njegovih:
Gospode! Nauči nas moliti se Bogu, kao što i Jovan nauči svoje učenike“ (Luka 11:1).*

Tako je Isus počeo da ih uči lekcijama u vezi molitve. Od petog do desetog stiha u ovom poglavlju on ih uči „**upornosti**“ (*stalnom*

zahtevanju) u molitvi. Od jedanaestog do trinaestog stiha, koristeći primer sina koji traži hleb i ribu, on ih uči da je **Otac voljan** da im usliši molitvu. U osamnaestom poglavlju, u stihovima jedan do osam, koristeći parabolu sa nepravdom u vezi udovice, on ih uči **upornosti** u molitvi i **moći prizivanja** Boga. U stihovima deset do četrnaest u osamnaestom poglavlju, koristeći parabolu o farisejima i cariniku, Isus ih uči o **pravilnom stavu** prilikom molitve. Sve ovo su važni ključevi za uslišenje molitve, ali je verovatno najvažniji ključ, i onaj koji se načešće propušta, **kome se obraćamo našoj molitvi?** Osvrnamo se na jedanaesto poglavlje Luke, drugi stih.

*„A On im reče: Kad se molite Bogu
govorite: Oče naš koji si na nebesima, da se
sveti ime Tvoje; da dođe carstvo Tvoje; da
bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu“
(Luka 11:2).*

Obratite pažnju na to da Isus nije počeo to učenje u vezi molitvi rekavši im da se mole njemu, Sinu Božjem, Već „**Ocu našem koji je na nebesima**“. Ovo nije usamljeni stih, već je jasno u skladu sa drugim Isusovim izrekama u vezi toga kome se treba moliti.

Obratite pažnju na sledeće stihove.

,,A ti kad se moliš, uđi u klet svoju, i...pomoli
se **Ocu svom** koji je u tajnosti; i **Otac tvoj**
koji vidi tajno, platiće tebi javno...jer zna
Otac vaš šta vam treba pre **molitve**
vase...Ovako dakle molite se vi: **Oče naš** koji
si na nebesima...“ (Matej 6:6, 8-9).

,, ...da vaš rod ostane, da šta god **zaištete u**
Oca u ime moje da vam da“ (Jovan 15:16).

,,Idem k Ocu. I u onaj dan **nećete me pitati**
nizašta. Zaista, zaista vam kažem da šta god
uzištete u Oca u ime moje, daće vam. U onaj
ćete dan **u ime moje zaiskati**“ (Jovan 16:16,
23, 26).

„Otac vaš nebeski (će) dati dobra onima koji Ga mole?“ (Matej 7:11).

Pogledajte reč „zaiskati“ u svakom od prethodnih stihova i shvatićete da Isus misli na traženje kroz molitvu. Isus upotrebljava reč „iskati“ osam puta u četrnaestom, petnaestom i šesnaestom poglavlju Jovana i nikada se ne odnosi na nešto drugo osim na molitvu. Tema ovih važnih predavanja je jasno traženje kroz molitvu! Ta činjenica daje još veću važnost njegovim rečima u Jovanu 16:23.

„I u onaj dan nećete me pitati nizašta“. Obratite pažnju: Reč „pitati“ u tih osam pojavljivanja je grčka reč „aiteo“ (Strong’s #154), i znači „moliti, tražiti, želeti, zahtevati“. Ni na jedan način nije u vezi sa grčkom reči „punthanoma“ (Strong’s #4441), koja se koristi na drugim mestima u Bibliji, prevodi se kao „pitati“ i znači „postaviti pitanje, tražiti (informaciju) postavljanjem pitanja.“

U ovom trenutku mogu reći, svi smo mi izgubili voljene osobe, obolele prijatelje, mi živimo u umirućem svetu, a Izrael i dalje ne shvata ko je njegov Mesija. Ogajnički nam trebaju uslišene molitve, tako da **ovo moramo shvatiti kako treba!** Često nas neprijatelj zaslepi kako ne bismo videli jasna uputstva data u Svetom Pismu u vezi molitve, i na taj način izazove da u svojim

srcima krivimo Boga za neuslišene molitve. To je bio slučaj sa onima o kojima je govorio Jov, koji su govorili o Svemogućem, „*kakva nam je korist, da mu se molimo?*“ (Jov 21:15). Stanovnike Jerusalima je prorok Sofonija opisao kako „*govore u srcu svom: Gospod ne čini ni dobro ni зло*“ (Sofonija 1:12). Ali naš Otac uživa u ispunjavanju naših molitvi. Poslušajte Isusove reči.

„*Kad dakle vi, zli budući, umete dare dobre davati deci svojoj, koliko će više Otac vaš nebeski dati dobra onima koji Ga mole?*“ (Matej 7:11).

Ali mi se moramo moliti na pravi način!

Moje buđenje u vezi toga kome treba da uputimo svoje molitve je počelo jednog dana kada sam čitao četvrto poglavlje knjige Dela apostolskih. Apostoli su bili uhapšeni i izvedeni pred sabor zbog isceljenja hromog čoveka iz trećeg poglavlja. Pošto su bili ispitani, zaprećeno im je i pušteni su, vratili su se u grupu vernika kako bi ispričali šta im se dogodilo. Stih 24 glasi:

*„A oni kad čuše, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: **Gospode Bože**, Ti koji si stvorio nebo i zemlju i more...; Koji ustima Davida sluge svog reče: Zašto se bune neznabošci, i narodi izmišljaju prazne reči? Sastaše se carevi zemaljski, i knezovi se sabraše ujedno na **Gospoda i na Hrista Njegovog**“(Mesiju) (st. 24-26).*

Oni se očigledno mole **Gospodu Bogu** i pominju „*Davida slugu njegovog*“ i mesijanski psalm napisan u drugom psalmu. Taj psalm govori o besu neznabožaca zato što je pomazao svog cara Mesiju „*na Sionu, na Svetoj gori svojoj*“. Oni su shvatili da je to delimično ispunjeno, u skladu sa njihovim skorašnjim iskustvom, budući da „*carevi zemaljski, i knezovi se skupljaju na Gospoda (Boga) i na pomazanika Njegovog*“ (Isusa). Njihova molitva se nastavlja u dvadeset sedmom stihu.

„Zaista se sabraše u ovom gradu na svetog Sina Tvog Isusa, kog si pomazao, Irod i

pontijski Pilat s neznabوćima i s narodom Izrailjevim“. Oni su se molili „Svetom Sinu Isusu“.

Molitva se nastavlja.

„I sad Gospode! Pogledaj na njihove pretnje, i daj slugama svojim da govore sa svakom slobodom reč Tvoju; I pružaj ruku svoju na isceljivanje i da znaci i čudesa budu imenom svetog Sina Tvog Isusa“ (st. 29-30)

Kada sam shvatio da se apostoli, koji su upravo videli Isusa kako se uzdiže na nebo u prvom poglavlju Dela, ne mole njemu u četvrtom poglavlju, ja sam bio zaprepašćen! Oni su se molili **Gospodu Bogu** i dva puta pomenuli „svetog sina tvoga Isusa.“ Odrastajući ja sam učio da Isus **jeste** „Gospod Bog“, i zapravo sam dugi niz godina učio druge tom verovanju. Morao sam da načinim neke velike izmene u svojoj teologiji. Kroz celo Svetu Pismo ljudi su se uvek molili svom Bogu. U prvom poglavlju Knjige proroka Jone, lađar neznabоžac kaže Joni, „šta ti spavaš! ustani, prizivaj Boga svojega!“ A Jona kaže „Jevrejin sam, i

*bojim se Gospoda Boga nebeskoga, koji je stvorio more i suhu zemlju...I zamoli se Jona **Gospodu Bogu** svojemu iz trbuha ribljega“ (Jona 1:6, 9, 2:1).*

I tako su se ti apostoli molili **Gospodu Bogu** kao što je to i Jona činio, sa jednom značajnom razlikom. Apostoli su se molili „*u ime svetog sina tvoga Isusa*“. Kakvo je bilo shvatanje apostola u vezi odnosa Gospoda Boga i čoveka Isusa Hrista sa kim su upravo proveli tri godine propovedajući? Odgovor se nalazi u dva prethodna poglavlja Dela. Poslušajmo Petrovu propoved na dan Pentekosta iz drugog poglavlja Dela.

*„Ljudi Izraeljci! Poslušajte reči ove: Isusa Nazarećanina, čoveka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama... Ovog određenim savetom i **promisлом** Božjim... Kog Bog podiže“ (Dela 2:22-24).*

Dakle, za apostola Petra, Isus koji je tada bio na nebu je i dalje „*čovek od Boga potvrđen*“, preko koga je Bog izvodio „*čudesa i znake*“ i koga „*Bog podiže*“ kada je bio ubijen. U ovim stihovima

(kao i u ostalim svojim delima), Petar ne daje ni naznake da veruje da je Isus Najviši Bog. Obratite pažnju na Petrovu isповест Isusu.

,*A Petar odgovarajući reče Mu: Ti si Hristos*“ (Mesija) (Marko 8:29).

,*A vi šta mislite ko sam ja? A Petar odgovarajući reče: Hristos* (Mesija - pomazanik) ***Božji***“ (Luka 9:20). Prijatelju, postoji ogromna razlika između „Boga“ i „Božjeg Mesije“! Obratite pažnju na Petrove reči u Delima 2:23: „*određenim savetom i promislom Božjim*“. To je „*promisao*“, a ne preegzistencija.

Ovo se slaže sa onim što je Petar rekao u 1. Petrovoj 1:20: Hrist je „*određen još pre postanja sveta, a javio se u poslednja vremena vas radi, Koji kroz Njega verujete Boga koji Ga podiže iz mrtvih, i dade Mu*

slavu, da bi vaša vera i nadanje bilo u Boga.“ Opet „određen“ od Boga, ne preegzistentan. Čiju će reč poslušati, Petrovu ili Nikejskog sabora?

Petar nastavlja u drugom poglavljju Dela.

David „prorok dakle budući, i znajući da mu se Bog kletvom kle od roda bedara njegovih po telu podignuti Hrista (Mesiju), i posaditi Ga na prestolu njegovom“ (Dela 2:30).

Obratite pažnju: **Davidov presto** u Jerusalimu je obećan Isusu Mesiji, a **ne Božji presto** na nebu. Ne postoji nijedan stih u Bibliji gde se Isusu obećava Božji presto na nebu! Mi smo ti koji su to učinili u svojoj doktrini.

*„I daće Mu **Gospod Bog presto Davida oca Njegovog“** (Gavrilo govori Mariji) (Luka 1:32).*

„Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovom“ (Otkr. 3:21).

Petar nastavlja u vezi Davida i Hrista.

„Predvidevši govori za vaskrsenje Hristovo da se ne ostavi duša Njegova u paklu, ni telo Njegovo vide truljenje. Ovog Isusa vaskrse Bog... Desnicom dakle Božjom podiže se, i obećanje Svetog Duha primivši od Oca, (Hrist) izli ovo što vi sad vidite i čujete. Jer David ne izide na nebesa, nego sam govori: Reče Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje Tvoje podnože nogama Tvojim. Tvrdo dakle neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog učinio ovog Isusa koga vi raspeste“ (Dela 2:31-36). Obratite pažnju: „da je i Gospodom (gospodarem) i Hristom (Mesijom) Bog učinio ovog Isusa“

Petar je znao ono što svaki hrišćanin treba da zna, da se u Svetom Pismu očigledno govori o dva Gospoda. **Našem nebeskom Ocu „Gospodu Bogu“, i našem Mesiji „Gospodu Isusu Hristu“.**

„*Reče Gospod Gospodu mom*“ (*Psalmi 110:1*).

„...*jedinog Gospodara Boga i Gospoda našeg Isusa Hrista odriču se*“ (*Judina st. 4*).

„**Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, Jedan Bog i Otac svih**“ (*Efescima 4:5-6*).

Petrova propoved u trećem poglavljju Dela Apostolskih

Posle isceljenja hromog čoveka u hramu, velika masa ljudi se okupila pitajući se kojom moći je to izvedeno. Petar je tada propovedao slično kao i mnoštvu ljudi na pentekostu u drugom poglavljju Dela Apostolskih.

“*Bog Avraamov i Isakov i Jakovljev, Bog otaca naših, proslavi Sina svog Isusa, kog vi predadoste*” (*Dela 3:13*).

Petar je napravio jasnu razliku između „*Boga Avramovog, Isakovog i Jakovljevog, Boga otaca naših*“ i „*Sina njegovog Isusa*“. Zašto toliko zavedenih hrišćana insistira na spajanju njih dvojice?

„*A Načelnika života ubiste, koga Bog vaskrse iz mrtvih*“ (st. 15).

Pogrešna teologija je Isusa učinila vladarem univerzuma, ali Petar i ostali pisci Biblije kažu da je on Princ.

- „*Pomazanika vojvode*“ (*Danilo 9:25*).
- „*Knez mirni*“ (*Isaija 9:6*).
- „*Načelnik života*“ (*Dela 3:15*).
- „*Poglavar i spas*“ (*Dela 5:31*).
- „*Knez nad carevima zemaljskim*“ (*Otkrivenje 1:5*).

Svemoćni Bog je vrhovni vladar, veliki Car univerzuma, a njegov Sin „*Princ*“, je ispod Njega. „*Bog je glava Hristu*“ (*1. Kor. 11:3*). „*Hristos je Božji*“ (*1. Kor. 3:23*).

„*Pokliknite Bogu glasom radosnim. Jer je Višnji Gospod strašan, car veliki nad svom zemljom*“ (*Psalmi 47:2*). (Takođe pogledati *Ps. 68:24; 74:12; Dan. 2:47, 4:37; Mat. 5:35*).

Petar nastavlja

„Pokajte se dakle, i obratite se da se očistite od greha svojih, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjeg (Božjeg), i da (Bog) **pošalje unapred narečenog vam Hrista Isusa**, kog valja dakle nebo da primi do onog vremena kad se sve popravi, što **Bog govori ustima svih svetih proroka svojih od postanja sveta**“ (Dela 3:19-21). Slušajte Petra! Bog koji je poslao Isusa Hrista prvi put je obećao da će ga poslati opet u „vreme obnove svih stvari“. To nije Bog koji šalje „drugog Boga“, to je Gospod Bog koji šalje svog Sina „**čoveka Hrista Isusa**“. Za Petra i ostale apostole sam Isus ima svog Boga.

„**Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista**“ (1. Petrova 1:3).

„**Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista**“ (Efescima 1:3).

Predimo na Petrove reči u stihovima 22, 23 i 26 u trećem poglavljju Dela.

„**Mojsije dakle očevima našim reče: Gospod Bog vaš podignuće vam proroka iz vaše bra-**

će, kao mene (proroka kao što je Mojsije);
njega poslušajte ... I biće da će se svaka duša
koja ne posluša tog proroka istrebiti iz
naroda. Vama najpre Bog podiže Sina svog
Isusa, i posla Ga da vas blagosilja“ (Dela
3:22-23, 26).

Ne čudi što se ti apostoli, koji su proveli tri godine propovedajući sa Isusom, ne mole njemu u četvrtom poglavlju Dela. Za njih on predstavlja pravednu žrtvu za grehe celog sveta; Mesija, Knez i prorok kao Mojsije poslat od Boga, ali ne i sam Bog. Oni su se dakle molili onome koji je njihov Bog, kao i naš, („Gospode Bože, Ti koji si stvorio nebo i zemlju“), u „ime svetog Sina tvog Isusa“. Nama je očajnički potrebno da učimo iz njihovog primera! Treba da dođemo do kraja doba i da nam molitve budu uslišene. Pogledajte kako je Bog pokazao svoje odobravanje načina na koji su se molili.

„I pošto se oni pomoliše Bogu zatrese se
mesto gde behu sabrani, i napuniše se svi

*Duha Svetog, i govorahu reč Božju sa
slobodom“ (st. 31).*

Drugo poglavlje

Sam Isus je bio čovek koji se molio

Molitvom se pokazuje zavisnost od Boga, a Isus se stalno molio.

Biblija beleži dosta toga u vezi njegovog molitvenog života.

„*I odstupivši narod pope se na goru sam da se moli Bogu. I uveče beše onde sam*“ (Matej 14:23).

„*Tada privedoše k Njemu decu da metne ruke na njih, i da se pomoli Bogu*“ (Matej 19:13).

„*Tada dođe Isus s njima u selo koje se zove Getsimanija, i reče učenicima: Sedite tu dok ja idem tamo da se pomolim Bogu*“ (Matej 26:36).

„*A ujutru, vrlo rano ustavši, izadje i ode na-*

samo, i onde se moljaše Bogu“ (Marko 1:35).

,,A kad se krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i moljaše se Bogu, otvori se nebo, I siđe na Nj Duh Sveti u telesnom obliku kao golub...“ (Luka 3:21-22).

,,A On odlažaše u pustinju i moljaše se Bogu“ (Luka 5:16).

,,A kad prođe osam dana posle onih reči, uze Petra i Jovana i Jakova i iziđe na goru da se pomoli Bogu. I kad se moljaše postade lice Njegovo drugačije, i odelo Njegovo belo i sjajno“ (Luka 9:28-29).

Lukin opis Isusove molitve u Getsimanskom vrtu pokazuje da Isusove molitve nisu bile samo formalnost, niti su služile kao dobar primer.

*„I budući u borenju, moljaše se bolje; znoj
pak Njegov beše kao kaplje krvi koje kapahu
na zemlju“ (Luka 22:44).*

Kome se Isus molio?

Budući da je Isus naš vrhovni primer, za nas je dobro da proučavamo Svetu Pismo sa jednim pitanjem na umu: kome se Isus molio? Da li je Isus bio samo telo ispunjeno Bogom (robot u neku ruku) kao što neki govore, po je zato kada se molio bio „*telo koje se moli Duhu*“, ili je on bio jedinstveni, bezgrešni čovek koji se molio svom Bogu? (Setite se njegovih reči, „*Vraćam se ... Bogu svom i Bogu vašem*“ (Jovan 20:17).) Obratite pažnju na sledeće stihove iz Svetog Pisma:

*„Tih, pak, dana izide na goru da se pomoli
Bogu; i provede svu noć na molitvi Božijoj“*
(Luka 6:12) (Isus se molio „*Bogu*“).

*„Ovo govori Isus, pa podiže oči svoje na nebo
i reče: **Oče!** Dođe čas, proslavi Sina svog, da
i Sin Tvoj proslavi Tebe“ (Jovan 17:1)*

,,On u dane tela svog **moljenja i molitve** k
Onome (Bogu) koji Ga može izbaviti od smrti
s vikom velikom i sa suzama prinošaše, i bi
utešen po svojoj pobožnosti“ (Jevrejima 5:7).

Poslušajte Isusov usklik sa krsta:

,,Oče! Oprosti im; jer ne znadu šta čine“
(Luka 23:34).

Isus ne govori „ja vam opraštam“, iako je želeo da im bude oprošteno, već je njegova molitva upućena Bogu, „Oče! Oprosti im!“ Uporedimo ovo sa Pavlovim rečima u Poslanici Efescima 4:32, „...Bog u Hristu je oprostio vama“, i Delima apostolskim 20:21, „...pokajanje k Bogu i veru u Gospoda našeg Isusa Hrista“.

Isusov najbliži prijatelj je znao da se on, dok je on bio na zemlji, molio **Bogu** za sve. Poslušajmo šta je Marta rekla na grobu svog mrtvog brata Lazara.

,,Onda reče Marta Isusu: Gospode! Da si Ti
bio ovde ne bi moj brat umro. A i sad znam

da šta zaišteš u Boga daće ti Bog“ (Jovan 11:21-22).

On se još uvek moli za nas na nebu. Nadahnuti pisac Poslanice Jevrejima kaže da je Isusova služba trajna.

„A sad dobi bolju službu, kao što je i posrednik boljeg zaveta, koji se na boljim obećanjima utvrди“ (Jevrejima 8:6).

Deo njegove trajne službe je da posreduje u naše ime.

„Zato i može vavek spasti one koji kroza Nj dolaze k Bogu, kad svagda živi da se može moliti za njih“ (Jevrejima 7:25).

„Hristos Isus koji umre, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas“ (Rimljanima 8:34).

„...ako ja ne idem, utešitelj neće doći k vama“ (Jovan 16:7).

„I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek“ (Jovan 14:16).

Isus je učio nas i svoje sledbenike da se molimo Ocu.

U devetom poglavlju Jevanđelja po Mateju nama je rečeno da „Prohodaše Isus po svim gradovima i selima učeći po zbornicama njihovim i propovedajući jevanđelje o carstvu, i isceljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima“ (st. 35). Dok je putovao među mesom on „gledajući ljude sažali Mu se, jer behu smeteni i rasejani kao ovce bez pastira“ (st 36). Isus je video problem i dao je zahtev svojim sledbenicima.

Isusov molitveni zahtev.

„Molite se, dakle, Gospodaru od žetve (a ne njemu) da izvede poslenike na žetvu svoju“ (Matej 9:38).

Isus je dao zahtev svojim sledbenicima u vezi molitve. On u prethodnom stihu kaže „Pomozite mi da se molim Bogu Ocu u

Vezi ovog problema“. (Još jedan primer Isusa, koji zahteva molitvu od svojih sledbenika, je *Matej 26:36-43*). Isus nikada nije tvrdio da je „Gospodar žetve“. Obratite pažnju na njegove reči iz Jovana 15:1.

„*Ja sam pravi čokot, i Otac je moj vinogradar*“

Kada je Isus napravio parabolu sa domaćinom u dvadeset i prvom poglavlju Jevanđelja po Mateju, on je predstavio sebe kao „njegovog sina, naslednika“, koga je domaćin (Bog) „poslao“ i koga su zli ljudi ubili. Isus nikada nije tvrdio da je **i „Otac“ i „Sin“**. Mi smo ti koji smo tvrdili da je on i jedno i drugo. Obratite pažnju: Mi smo naslednici **našeg Oca** i sunaslednici sa Isusom Hristom, **našim bratom** (*Rimljanima 8:17*).

Zanimljivo je da u Jevanđeljima ni jednom nije zabeležen slučaj da nas Isus uči da se molimo njemu. On, zapravo, nas jasno uči upravo suprotno. Zašto onda milioni hrišćana i dalje istrajavaju u molitvi Isusu. Obratite pažnju na njegove reči na tu temu.

„*A ti kad se moliš, uđi u klet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se Ocu svom koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno,*

*platiće tebi javno. Vi dakle ne budite kao oni; jer zna **Otac vaš** šta vam treba pre molitve vaše; **Ovako dakle molite se vi: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje**“ (Matej 6:6,8-9).*

*„Još vam kažem zaista: ako se dva od vas slože na zemlji u čemu mu drago, zašto se uzmole, daće im **Otac moj** koji je na nebesima“ (Matej 18:19).*

*„Kad dakle vi, zli budući, umete dobre dare davati deci svojoj, **koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetog onima koji ištu u Njega?**“ (Luka 11:13). Obratite pažnju, „koji ištu u Njega... **Otac nebeski**“.*

„A kamoli Bog neće odbraniti izbranih svojih koji Ga mole dan i noć? Kažem vam da će ih odbraniti brzo.“ (Luka 18:7-8).

Origen u vezi molitve Bogu.

Rani otac grčke crkve Origen (185-255 N.E.) je načinio mnogo ozbiljnih grešaka u svojoj teologiji, ali je pročitao te jasne stihove i shvatio bar njih ispravno. Mi treba da se molimo Vrhovnom Bogu i samo njemu. Obratite pažnju na sledeće citate iz njegovih spisa.

¹, „Kelsus (rimski filozof) zaboravlja da se obraća hrišćanima koji se mole **samo Bogu** kroz Isusa. U svakoj molitvi za molbe, posredovanje i zahvalnost se obraća **Vrhovnom Bogu** kroz visokog sveštenika – živu Reč i...nije nam dozvoljeno da se molimo nikome osim **Vrhovnom Bogu**, koji je dovoljan za sve, kroz našeg Spasitelja, Sina Božjeg. **Mi smatramo da je neprikladno moliti se bićima koja se sama mole.** I oni sami smatraju da svoje zahteve

---

¹ A Dictionary of Early Christian Beliefs; David W Beroct, Ed.; Hendrickson Publishing; 1998, str. 533.

*treba da uputimo Bogu kome se oni mole,
umesto da ih šaljemo njima, ili da delimo
našu molitvu između Boga i njih.“*

Origen pokreće dobro pitanje. Zašto se moliti Isusu, Mariji, svećima ili andelima kada nikada nismo naučeni to da radimo i kada smo, zapravo, pozvani u prestonu dvoranu samog Svemoćnog Boga? Postaviću ovo pitanje desetinama miliona ljudi koji se mole Mariji: „*Da li je Marija sposobnija od Boga da vam pomogne? Zar to nije uvreda našem nebeskom Ocu, koji je po tim sjajnim osobinama veći od svih ostalih?*“ Naš Bog Otac traži našu ljubav, prijateljstvo i molitvu. Molim vas, učinite sebi veliku uslugu, ukoliko to već niste učinili, i usmerite svoju hvalu i molitve Njemu!

*„Imajući, dakle, velikog Poglavaru
svešteničkog, koji je prošao nebesa, Isusa
sina Božijeg, da se držimo priznanja. Da
pristupimo, dakle, slobodno k prestolu
blagodati, da primimo milost i nađemo bla-*

*godat za vreme kad nam zatreba pomoć“
(Jevrejima 4:14,16).*

*„U kome imamo slobodu i **pristup** u nadi
verom Njegovom. Toga radi priklanjam
kolena svoja **pred Ocem** Gospoda našeg
Isusa Hrista“ (Efescima 3:12,14).*

Isus u vezi obožavanja

,,Vi ne znate čemu se molite; a mi znamo čemu se

***molimo:** jer je spasenje od Jevreja. Ali ide vreme, i već*

je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti Ocu

duhom i istinom, jer Otac hoće takve bogomoljce. Bog

je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se

***mole.** Reče Mu žena: Znam da će doći Mesija, koji se*

zove Hristos, kad On dođe kazaće nam sve. Reče joj

Isus: Ja sam koji s tobom govorim “ (Jovan 4:22-26)

Treće poglavlje

Protokol za obraćanje Bogu

Stihovi sa kraja prethodnog poglavlja nas usmeravaju ka drugoj važnoj temi u vezi molitve. To je protokol za obraćanje Bogu. Kada sam bio veoma mlad naučio sam veoma važnu lekciju u vezi protokola. Mom starijem prijatelju se sudilo u Federalnom sudu u vezi regrutacije i nekoliko članova naše crkve je pošlo sa njim da mu damo moralnu podršku. Sedeli smo tiho u sudnici sve do početka suđenja kada je, na naše iznenadenje i nevericu, ušao čuvar i izveo iz sudnice sve koji nisu nosili sako, uključujući i mene. Tokom suđenja sam sedeо u hodniku razmišljajući o protokolu koji važi u Federalnom sudu u prisustvu federalnog sudije.

Skoro sam čuo na vestima za grupu dama koje su bile pozvane u Belu kuću da posete predsednika. Da li zbog neznanja ili nepoštovanja, na vestima nisu rekli, nekoliko njih je došlo u papučama. To je izazvalo veliku pometnju, budući da se u Ovalnu

dvoranu na upoznavanje sa predsednikom ne ide u papučama. Postoji protokol. Treba da poštujete predsednika i njegov status. U toj prilici treba da se obučete prikladno i ponašate na prikladan način.

Takođe, postoji protokol za obraćanje velikom Caru univerzuma! Kada je jevrejski vrhovni sveštenik jednom godišnje ulazio u najsvetije mesto u hramu da se susretne sa Bogom Izraela, on je to činio tek posle duge u pažljive pripreme. Bila su potrebna kupanja, prinošenje žrtava i posebno oblačenje. Kazna za kršenje ovog protokola je bila smrt. Naravno, mi danas pristupamo „*prestolu milosti*“ pa kazna nije smrt, samo **neuslišene molitve**.

Pocepana zavesa

Tokom našeg proučavanja Svetog Pisma otkrivamo da je problem nas ljudi pri ophođenju sa Bogom što često imamo običaj da budemo nepažljivi i svojeglavi, dok je Stvoritelj Bog koji poklanja pažnju detaljima. Ukoliko ste zaboravili koliko Bog pridaje značaja detaljima, možda treba da u 2, 3, 4 i 5. Knjizi Mojsijevoj opet pročitate uputstva koja je Bog dao Mojsiju u vezi sa molitvom i službom. Na primer, Bog je Mojsiju govorio o Aronovom godišnjem ulasku u najsvetije mesto u hramu u 3. Knjizi Mojsijevoj 16:2:

*„Reci Aronu, bratu svom, da ne ulazi u svako
doba u svetinju za zaves pred zaklopac koji
je na kovčegu, da ne pogine, jer će se u
oblaku nad zaklopcem javljati“*

Treći stih glasi: „*S ovim neka ulazi Aron u svetinju*“, a zatim sledi trideset i tri stiha sa detaljnim uputstvima, za njega i sve buduće vrhovne sveštenike, u pogledu ulaska na sveto mesto, sastajanje i komuniciranje sa Bogom. Obratite pažnju na 2. Knjigu Mojsijevu 25:21-22:

*„I metnućeš zaklopac ozgo na kovčeg, a u
kovčeg ćeš metnuti svedočanstvo koje će ti
dati. I tu ćeš se sastajati s tobom i govoriću ti
ozgo sa zaklopca između dva heruvima, koji
će biti na kovčegu od svedočanstva...“*

Bog opet govori u 2. Knjizi Mojsijevoj 30:6:

*„I metni ga pred zaves koji visi pred
kovčegom od svedočanstva prema zaklopcu*

*koji je nad svedočanstvom, gde će se s
tobom sastajati“.*

Kakva je neverovatna privilegija **sastati se i komunicirati** sa Bogom Univerzuma. Privilegija, koju je imao jedan čovek jednom godišnje, na dan očišćenja, najvažniji dan u jevrejskom kalendaru. Drugima nije bilo dozvoljeno da vide najsvetije mesto, koje je bilo zaklonjeno od pogleda zavesom, koja je visila između svetog mesta i tabernakla, a kasnije Hrama, u kome su se Izraelci molili.

Pogledajmo 2. Knjigu Mojsijevu 36:31,33-34:

„I načini zaves od porfire i od skerleta i od crvca i od tankog platna uzvedenog, i po njemu neka budu vezeni heruvimi. I obesi zaves o kuke, i unesi za zaves kovčeg od svedočanstva, da vam zaves rastavlja svetinju od svetinje nad svetinjama. I metni zaklopac na kovčeg od svedočanstva u svetinji nad svetinjama“.

Ova prelepa zavesa je razdvajala narod od Boga Izraela, kada se on pojavljivao iznad kovčega. Pogledajmo sada opis Isusove smrti zabeležen u Mateju 27:50-51.

„A Isus opet povika glasno i ispusti dušu. I gle, zavesa crkvena razdre se nadvoje od gornjeg kraja do donjeg; i zemlja se potrese, i kamenje se raspade“

Izgleda da je Bog poslao moćnog anđela da pocepa „crkvenu zavesu od gornjeg kraja do donjeg“, kada je Isus umro na krstu kako bi označio da je sveto mesto sada **otvoreno za sve**, kroz krv Njegovog dragog Sina. Obratite pažnju na Poslanicu Jevrejima 10:19-22:

„Imajući, dakle, slobodu, braćo, ulaziti u svetinju krvlju Isusa Hrista, putem novim i živim. Koji nam je obnovio zavetom, to jest telom svojim, i sveštenika velikog nad domom Božijim: Da pristupamo s istinim srcem u punoj veri, očišćeni u srcima od zle

savesti, i umiveni po telu vodom čistom“
(Jevrejima 10:19-22).

Izraelci su prilazili Bogu sa životinjskim žrtvama, ali mi pristupamo „*putem novim i živim*“, odnosno kroz krv i polomljeno telo Isusa Hrista, „*jagnjeta Božijeg koje uze na se grehe sveta*“. Isus predstavlja vrata ka Bogu, ali mi ne treba da se zaustavimo na vratima. **Cilj je stići do Boga Oca.**

„*Niko neće doći k Ocu do kroza me*“
(govori Isus) (*Jovan 14:6*).

„*Zato i može vavek spasti one koji kroza Nj dolaze k Bogu*“ (*Jevrejima 7:25*).

„*Jer i Hristos jedanput za grehe naše postrada, pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu ...*“ (*1. Petrova 3:18*).

Isus predstavlja vrata, ali se mi često zaustavimo na vratima. Kroz Isusovu smrt, našu bezgrešnu žrtvu i zamenika, mi možemo prići i razgovarati sa **Bogom**. Mi imamo pristup!

Privilegija pristupa.

Među nama postoji dosta ljudi koji imaju pristup političkim figurama i ljudima na vlasti. Kolika bi privilegija bila biti u stalnom kontaktu sa gradonačelnikom, guvernerom ili predsednikom. Dosta vremena za razgovor i izražavanje zabrinutosti u vezi stvari koje on ima moć da ispravi. Od gradonačelnika možete tražiti da zakrpi rupu na asfaltu u vašoj ulici. Od guvernera možete tražiti zaposlenje za vašeg zeta. Predsedniku požete preneti svoju zabrinutost u vezi situacije u svetu i naglasiti potrebu da se podrži Izrael. Ali evo sjajnih vesti! Kroz Isusa Hrista, našeg Spasitelja, mi imamo pristup velikom Bogu na nebesima!

„Jer On dovede k Ocu oboje (Jevreje i neznabosce) u jednom duhu“ (Efescima 2:18).

Da li možemo slobodno razgovarati sa samim Bogom? Naravno da možemo! Kao što je vrhovni sveštenik imao pristup Bogu jednom godišnje na najsvetijem mestu, mi sa Bogom možemo komunicirati svakodnevno kroz molitvu. Pogledajmo opet 2. Knjigu Mojsijevu 25:22.

„I tu ču se sastajati s tobom i govoriću ti...“

Webster 's new Twentieth Century Dictionary kaže da reč *komunicirati* znači „razgovarati; pričati familijarno; razmenjivati osećanja; razmenjivati ideje“, a **zatim se citira prethodni stih** (2. Knj. Moj.) **kao primer**. Setite se reči dobre stare himne, „*Kakva je privilegija reći sve Bogu kroz molitvu*“. Nije ni čudo što apostol Jovan piše:

„*Naša je zajednica s Ocem i sa Sinom
Njegovim Isusom Hristom*“ (1. Jovanova
1:3).

Važnost hvale pri pristupanju Bogu.

Teško je prenaglasiti važnost obožavanja i hvale u pogledu protokola za pristupanje Bogu. Pogledajmo pesme zabeležene od devedeset i drugog do stotog Psalma. Te pesme ili himne su napisane kako bi se pevale u Hramu, ili na putu do Hrama, na šabat ili prilikom velikih verskih praznika. One slave Božje veličanstvo, pravednost i autoritet. Te himne hvale i obožavanja su bile „pesme uzdizanja“, čija je namera bila da ljude približe prisustvu Svemoćnog Boga. Pogledajmo pažljivo stoti Psalm.

„*Raduj se Gospodu, sva zemljo! Služite
Gospodu veselo; idite pred lice Njegovo
pevajući! Poznajte Gospod da je Bog. On*

*nas je stvorio, i mi smo dostojanje Njegovo,
narod Njegov i ovce paše Njegove. Ulezite
na vrata Njegova sa slavom, u dvore
Njegove s hvalom. Slavite Ga, i blagosiljavte
ime Njegovo. Jer je dobar Gospod; milost je
Njegova uvek, i istina Njegova od kolena na
koleno.“*

David je hvalio Boga!

Malo je verovatno da u Bibliji postoji neko ko je komunicirao sa Bogom više od psalmiste Davida, i iako je ponekad užasno grešio njega je Bog i dalje zvao „čovekom po srcu Njegovom“ (1. Sam. 13:14; Dela 13:22). Ja smatram da postoje dva razloga zašto je Bog toliko voleo Davida. (1) Kada je grešio, on se iskreno kajao (pogledajte njegovu dirljivu pokajničku molitvu u Ps. 51). (2) David je provodio svoj život hvaleći Boga. To je bio njegov životni izbor! Obratite pažnju na sledeće stihove.

*„Blagosiljam Gospoda u svako doba, hvala
je Njegova svagda u ustima mojim. Veličajte*

Gospoda sa mnom, uzvišujmo ime Njegovo zajedno“ (Ps. 34:1,3).

„Milosti će Gospodnje pevati uvek, od kolena na koleno javljaču istinu Tvoju ustima svojim“ (Ps. 89:1).

„Hodite, zapevajmo Gospodu, pokliknimo Bogu, gradu spasenja svog! Izadimo pred lice Njegovo s hvalom, u pesmama pokliknimo Mu! Jer je Gospod velik Bog i velik Car nad svim bogovima. U Njegovoj su ruci dubine zemaljske, i visine gorske Njegove su. Njegovo je more i On ga je stvorio, i suhotu ruke su Njegove načinile. Hodite, poklonimo se, pripadnimo, kleknimo pred Gospodom, Tvorcem svojim. Jer je On Bog naš, i mi narod paše Njegove i ovce ruke Njegove“ (Ps. 95:1-7).

„*Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i sve što je u meni sveto ime Njegovo. Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne zaboravljam nijedno dobro što ti je učinio. On ti prašta sve grehe i isceljuje sve bolesti tvoje; Izbavlja od groba život tvoj, venčava te dobrotom i milošću; Ispunja dobrim želje tvoje, ponavlja se kao u orla mladost tvoja“*
(Ps. 103:1-5).

„*Hvalite, sluge Gospodnje, hvalite ime Gospodnje, Da bude ime Gospodnje blagosloveno odsad i doveka. Od istoka sunčanog do zapada da se slavi ime Gospodnje. Uzvišen je nad svima narodima Gospod; svrh nebesa je slava Njegova. Ko je kao Gospod, Bog naš, koji sedi na visini“*
(Ps. 113:1-5).

*„Sedam puta na dan hvalim Te za sudove
pravde Tvoje“ (Ps. 119:164).*

*„Uzvišavaču Te, Bože moj, care moj,
blagosiljaču ime Tvoje od veka do veka.*

*Svaki ču Te dan blagosiljati, i hvaliću ime
Tvoje doveka i bez prestanka. Velik je
Gospod, i valja Ga slaviti, i veličanstvo
Njegovo ne može se dosegnuti“ (Ps.145:1-3)*

Lekcija koju svaki hrišćanin treba da nauči se tiče značaja lične hvale Bogu. Svaka molitva treba da sadrži obilje srčane hvale i zahvalnosti našem Stvoritelju. Pogledajmo Poslanicu Filipljanova 4:6:

*„...u svemu molitvom i moljenjem sa
zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskanja
vaša.“.*

Luka 24:52-53 nam govori da se posle Isusovog uzdizanja njegovi sledbenici „vratiše se u Jerusalim s velikom radošću. I behu jednako u crkvi hvaleći i blagosiljajući Boga“ dok su čekali na

obećanog Svetog Duha. Ukoliko mi više „hvalimo i blagosiljamo Boga“ sigurno ćemo više **dobiti!**

Pokojni veliki biblijski propovednik, *Adrian Rogers* je u propovedi nekoliko meseci pre svoje smrti rekao, „*Ja sam naučio koliko je važna hvala Bogu do te mere da kada se probudim u srednoći da odem u toalet, ja podignem ruke i hvalim Boga*“. Od tog trenutka sam i ja usvojio tu praksu. Možda je i Car David činio slično budući da u Psalmu 119:62 kaže:

„*U po noći ustajem da Te slavim za pravedne sudove Tvoje*“.

Četvrto poglavlje

Molitva Bogu u Isusovo ime

,,Zahvaljujući za svašta u ime Gospoda

našeg Isusa Hrista Bogu i Ocu“

(govori Pavle) (*Efescima 5:20*).

Prethodni stih nas dovodi do teme koja je veoma važna u pogledu našeg protokola za obraćanje Bogu. Upućivanje naših molitvi Bogu **u Isusovo ime**. Dok je Isus bio ovde na zemlji sa svojim sledbenicima on je **funkcionisao**, kao Bog u njihovim životima, kao što je Mojsije neko vreme funkcionisao kao Bog u Egiptu (2. Knj. *Mojsijeva 4:16; 7:1*). On ih je štitio (*Marko 4:35-41*), lečio njihove bolesti (*Matej 8:14-15*). Ali ih je učio da je Bog Otac izvor (*Jovan 5:30-31; 6:32; 7:16*). Rano u svojoj službi Isus je savetovao svoje sledbenike da se mole Ocu (*Matej 6:6-9; Luka 11:1-2*), ali im nije rekao da se mole u njegovo ime. Budući da zavet (*volja*) ne stupa na snagu do smrti onoga ko čini zavet (*Jevrejima 9:15-16*), oni nisu trebali da pominju Isusovo ime u

molitvi Ocu pre njegove smrti na krstu. To je razlog zbog kog njegovo ime nije deo molitve koju zovemo „*Gospodova molitva*“. Ali neposredno pre svog raspeća on je počeo da ih uči nešto novo. U Jovanu 15:15-16 on im govori:

„Jer vam sve kazah što čuh od Oca svog. Vi mene ne izabrade, nego ja vas izabrah... da vaš rod ostane, da šta god zaištete u Oca u ime moje da vam da“ (Jovan 15:15-16).

U sledećem poglavlju on im govori više o molitvi **Bogu u njegovo ime**. On je počeo otvorenije da im govori o svojoj skorašnjoj smrti i uzdizanju do Oca, a oni su sa teškoćama shvatali te izjave. Obratite pažnju na Jovana 16: 16-17:

„Još malo, i nećete me videti, i opet malo, pa ćeete me videti: jer idem k Ocu. A neki od učenika Njegovih rekoše među sobom: Šta je to što nam kaže: Još malo, i nećete me videti;

*i opet malo pa čete me videti; i: Ja idem k
ocu?“*

Tada Isus govori sledeće o molitvi Ocu pošto se on uzdigne i ne bude više među njima (Jovan 16:23-29):

„I u onaj dan nećete me pitati nizašta.

Zaista, zaista vam kažem da šta god uzištete

u Oca u ime moje, daće vam. Dokle ne

iskaste ništa u ime moje; ištite i primićete,

da radost vaša bude ispunjena”.

„Ovo vam govorih u pričama; ali će doći

vreme kad vam više neću govoriti u pričama,

nego ču vam upravo javiti za Oca. U onaj

čete dan u ime moje zaiskati, i ne velim vam

da ču ja umoliti Oca za vas; Jer sam Otac

ima ljubav k vama kao što vi imaste ljubav k

meni, i verovaste da ja od Boga izidoh.

Izidoh od Oca, i dodoh na svet; i opet

ostavljam svet, i idem k Ocu. Rekoše Mu

učenici Njegovi: Eto sad upravo govoriš, a priče nikakve ne govoriš. “ (Jovan 16:23-29).

Obratite pažnju na Isusove reči „*u onaj dan*“ u prethodnom stihu i shvatite da to treba da se dogodi **pošto on ode kod Oca**. Obratite pažnju „***Jer sam Otac ima ljubav k vama***“.

Isus u suštini kaže, *možete se moliti direktno Ocu zato što vas On voli kao i ja.*

Beleške o tekstu u NIV kažu sledeće o stihu 27: „*Hrist objašnjava zašto sledbenici treba da se obraćaju direktno Ocu u molitvi. Zato što su oni voleli i verovali Isusu i u ljubavi će Bog čuti njihove molitve u Isusovo ime*“.

Nije ni čudo što se u četvrtom poglavljtu dela, samo nekoliko dana pošto je Isus dao te izjave, ti isti sledbenici mole „**Gospodu Bogu**“ **u ime „svetog Sina Isusa“** (*Dela 4:24, 27, 30*).

Braćo, kako su nam promakla ova jasna Isusova uputstva u vezi molitve **našem Bogu Ocu u Isusovo ime?** Nisam kritički nastrojen, ali slušam sveštenike na službama i na TV-u kako se mole Isusu „*u njegovo ime*“, mole Isusu „*u Hristovo ime*“, ili se mole Ocu i, pre nego što se molitva završi, nazovu ga „*Isus*“ i zahvaljuju mu što je umro za nas. Kada uzmem u obzir koliko je pogrešan naš pristup Bogu, ne čudim se zašto **više** molitvi nije uslišeno, čudim se što je **i jedna** uslišena!

Mi treba samouvereno da pristupimo prestolu milosti u Isusovo ime, u njegovoj pravednosti i vrednosti, da zatražimo ono što je on obezbedio za nas na krstu (*Isa. 53:5*). Rezultat će predstavljati više uslišenih molitvi! Skoro sam bio na ručku sa dva sveštenika, jednim koji se snažno zalaže za shvatanje Boga na način koji sam prikazao u mojoj prvoj knjizi i jednim koji ima moju knjigu, ali ju je očigledno letimično pogledao. Drugi sveštenik, koji služi u velikoj nazarenskoj crkvi je bio otvoren za tu istinu i željan da o njoj raspravlja. Kada smo došli do teme molitve on je pitao, „*Brate Joel, da li se mi možemo moliti direktno Bogu Ocu?*“ Citirao sam mu Svetu Pismo pokazavši da možemo i on se obradovao. Rekao je, „*Ja sam se molio Isusu i pre neki dan sam*

rekao 'Isuse, možeš li reći svome Ocu koliko ga volim?'. " Bio je veoma srećan da čuje da se možemo obratiti direktno Bogu! Otišli smo u moju kancelariju i pre nego što su otišli on je pitao da li možemo da se pomolimo. Izrekao je prelepu i dirljivu molitvu „Bogu Ocu“ u „ime tvog Sina Isusa“. Možemo ga smatrati kao još jednog hrišćanina koga je istina oslobođila.

Drugi tekstovi iz Svetog Pisma koji ovo podržavaju.

Pošto je Isus učio svoje sledbenike da se mole Bogu Ocu u njegovo ime i pošto vidimo da su se molili na taj način u četvrtom poglavljtu Dela, mi možemo ojačati naše shvatanje ove sjajne istine uvidom u druge tekstove iz Svetog Pisma koji to podržavaju. Jedna stvar koja jasno podržava taj način molitve je nedostatak bilo kakve biblijske predstave Isusovih sledbenika, koji se mole njemu **posle njegovog odlaska** kod Oca. To nije iznenadujuće budući da bi tako nešto bilo u direktnoj suprotnosti sa onim što ih je Isus učio u petnaestom i šesnaestom poglavljtu Jevanđelja po Jovanu. Činjenica je da su jedine prilike kada Isusovi sledbenici razgovaraju sa njim u Novom Zavetu posle njegovog odlaska Ocu, kada **imaju vizije njega, ili kao odgovor na njegovo obraćanje njima.**

U ovom trenutku u našem proučavanju, u cilju boljeg shvatanja teme, može biti korisno pogledati šta rečnik kaže o izrazima **moliti se** i **molitva**. *Webster's New Twentieth Century Dictionary* u vezi izraza **moliti se** kaže: „1. Izvorno, tražiti, zahtevati: danas se retko koristi osim u eliptičnom obliku *Molim ti se kao što mi molitva kaže.*“ U ovoj upotrebi izraz **moliti se** predstavlja zahtev upućen bilo kojoj osobi. To predstavlja **najšire** moguće značenje izraza. Pogledajmo sada izraz **moliti se** u **najužem** smislu, *Webster's* kaže: „ozbiljno zatražiti; preklinjati; izreći molitvu, **kao Bogu.**“ U vezi reči „**molitva**“ *Webster's* kaže: „skromna molba upućena **Bogu**; „zahtev upućen **Bogu**; „bilo koje duhovno ophođenje sa **Bogom**“ (moje isticanje). Dakle, u najužem smislu reči, molitva se upućuje „Bogu“, opet ne postoji nijedan citat iz Svetog Pisma u kome se molitva upućuje Isusu posle njegovog uzdizanja kod Oca.

Da li se Stefan molio Isusu?

Pogledajmo sedmo poglavlje Dela. Neki su tvrdili da se Stefan molio Isusu u trenutku kamenovanja, ali ako bliže pogledamo ovaj opis, videćemo da to nije tačno. U pitanju su stihovi pedeset i devet i šezdeset.

„*I zasipahu kamenjem Stefana, koji se*

*moljaše **Bogu** i govoraše: Gospode Isuse!*

Primi duh moj“ (st. 59).

U ovom stihu Stefan se očigledno **moli svom „Bogu“**, i **predaje svoj duh svom „Gospodu** (gospodaru) **Isusu“**. On se obraća obojici zato što u trenutku smrti on vidi **obojicu**.

„I reče: Evo vidim nebesa otvorena i Sina čovečijeg gde стоји с десне стране Bogu“ (st. 56).

U svojoj propovedi zabeleženoj u ovom poglavlju, Stefan pravi jasnu razliku između Boga i Isusa. On pominje Boga devetnaest puta i nijednom ne govori o Isusu. U drugom stihu **Bog je „Bog slave“**, u trideset i drugom stihu **On je „Bog Avraamov i Bog Isakov i Bog Jakovljev“**, a u četrdeset i osmom stihu **On je „Najviši“ Bog**. Stefan pominje **Isusa** u trideset i sedmom stihu kao „*Proroka*“ koga „*Gospod Bog vaš podignuće iz vaše braće*“. U pedeset i drugom stihu **Isus** je onaj „*kog vi sad izdajnici i krvnici postadoste*“. Dakle, Stefan pravi razliku između Boga i Isusa i ne daje nikakve naznake da oni za njega predstavljaju jednu osobu. Pogledajmo sada šezdeseti stih.

„Onda kleče na kolena i povika glasno:
Gospode! Ne primi im ovo za greh“.

Postavlja se pitanje na koga se u ovom stihu odnosi reč „*Gospod*“? Stefan izgovara reč „*Gospod*“ još pet puta u ovom poglavlju kada jasno govori o ***Gospodu Bogu***. Od tridesetog do trideset i trećeg stiha on je „Gospod Bog Avraamov i Bog Isakov i Bog Jakovljev“, koji se javio Mojsiju iz grma u plamenu. U trideset i sedmom stihu On je „*Gospod Bog vaš*“, koji je obećao da će poslati Isusa kao „*Proroka*“, kao i Mojsija. U četrdeset devetom i pedesetom stihu on je „*Gospod*“ Stvoritelj svega. Pogledajmo sadržaj Stefanove molitve u šezdesetom stihu. „*Gospode! Ne primi im ovo za greh*“. On se svakako obraća ***Gospodu Bogu***, budući da je u sedmom stihu već rekao da je Bog taj koji će **suditi**. To je u skladu sa Pavlovom izjavom iz sedamnaestog poglavlja Dela, stih trideset i jedan, da je Bog taj „*koji će suditi vasionom svetu po pravdi*“, a u Poslanici Jevrejima dvanaest-dvadeset i tri Bog se naziva „*sudijom svih*“. Obratite pažnju na sličnost između Stefanove molitve i Pavlove izjave u Rimljanima 8:33.

„*Ko će optužiti izbrane Božije? Bog koji pravda?*“

Dakle, Stefan se molio „*Gospodu*“ Bogu da im to strašno delo ne uzme kao greh, budući da je znao da će doći dan kada će „*mrtvaci mali i veliki stajati pred Bogom*“ i knjige će biti otvorene (*Otkrivenje 20:12*).

Da li se Jovan molio Isusu u dvadeset i drugom poglavljju Otkrivenja?

Još jedno mesto u Svetom Pismu, gde neki navodno vide molitvu Isusu posle njegovog uzdizanja na nebo, su Jovanove reči upućene Isusu u Otkrivenju 22:20, „*Amin. Da, dođi, Gospode Isuse*“. Ali ako pažljivo pogledamo kontekst ove izjave, videćemo da to nije molitva, već Jovanove reči predstavljaju odgovor Isusu, koji mu se obraća. Pogledajmo šesnaesti stih.

„*Ja Isus poslal angela svog da vam ovo posvedoči u crkvama*“.

A sada pređimo na dvadeseti stih.

„*Govori Onaj koji svedoči ovo: Da, doći će skoro*“. A Jovan u istom stihu odgovara:
„*Amin. Da, dođi, Gospode Isuse*“.

Reč „*Amin*“ znači „*neka bude tako*“ i predstavlja izraz slaganja. Dakle, Jovanove reči ne treba da se posmatraju kao molitva, već kao slaganje sa Isusovim rečima upućenim njemu „*doći će skoro*“. Ukoliko se ovo shvati kao molitva, to je u direktnoj kontradikciji sa Isusovim rečima, koje je sam Jovan zabeležio u Jovanu 16:23, „*I u onaj dan nećete me pitati nizašta*“, i Jovanu 16:26 „*U onaj čete dan u ime moje zaiskati*“.

Da li se Pavle molio Isusu u trenutku svog krštenja?

U devetom poglavlju Dela apostolskih, Savle iz Tarsa (*Pavle*) je video Gospoda Isusa u viziji i razgovarao sa njim, ali u ovom poglavlju ne postoje nikakve indikacije da se Pavle molio Isusu, ili da je verovao da je imao susret sa „*Bogom*“. Obratite pažnju na Ananijine reči upućene njemu u Delima 22:14:

„*A on mi reče: Bog otaca naših (Avrama,*

Isaka i Jakova) izabra te da poznaš volju

Njegovu, i da vidiš pravednika, i da čuješ

glas iz usta Njegovih (Isusovih)“.

Obratite pažnju, „*Bog je izabrao tebe da vidiš Isusa (pravednika) i čuješ njegov glas*“. Setite se, Stefan je takođe nazvao Isusa „*pravednik*“ u Delima 7:52. Posle toga je Pavle govorio da je video **Isusa** (*1. Kor. 9:1; 15:8*), ali nikada, ni u jednom od svojih tekstova, nije pomenuo da je video „*Boga*“. Obratite pažnju na Pavlovu **prvu propoved** posle susreta na putu za Damask.

„*I odmah po zbornicama propovedaše Isusa da je On Sin Božji*“ (ne Bog) (*Dela 9:20*).

Peto poglavlje

Kako se molio Pavle

U mojoj knjizi „*To God Be The Glory*“ postoji poglavlje pod naslovom „*Kako se molio Pavle*“. Proučavajući Svetu Pismo, kako bih napisao to poglavlje, otkrio sam da se Pavle molio trideset i četiri puta u knjizi Dela apostolskih i svojih trinaest poslanica. Po zapisima u Svetom Pismu **nijedna od tih molitvi nije bila upućena Isusu**. Trideset i dva puta on izričito kaže da se moli „*Bogu*“ ili „*Ocu*“ ili „*Ocu našeg Gospoda Isusa Hrista*“. (Pogledajte 79. stranu ove knjige).

Pogledajte pažljivo sledeće stihove koji nam jasno govore kome se molio Pavle.

„*A u ponoći behu Pavle i Sila na molitvi i hvaljahu Boga; a sužnji ih slušahu*“ (Dela 16:25). Oni su pevali i molili se **Bogu**.

„Svedočeći i Jevrejima i Grcima pokajanje

k Bogu i veru u Gospoda našeg Isusa

Hrista“ (Dela 20:21). Obratite pažnju: Naše

pokajanje treba da je „k Bogu“ budući da je

On taj koji nas je stvorio po svom liku i da

smo protiv Njega grešili. „Smiluj se na me,

Bože...Samome Tebi zgreših, i na Tvoje oči

zlo učinih“ (Psalmi 51:1,4). „Dakle i

neznabošcima Bog dade pokajanje za život“

(Dela 11:18). „kao što je i Bog u Hristu

oprostio vama“ (Efescima 4:32).

„I rekavši ovo uze hleb, i dade hvalu Bogu

pred svima, i prelomivši stade jesti“ (Dela

27:35). Obratite pažnju: „Bogu“.

„I odande čuvši braća za nas iziđoše nam na

susret sve do Apijeva pazara i tri krčme. I

*kad ih vide Pavle, dade hvalu Bogu, i
oslobodi se“ (Dela 28:15).*

*„Koji jede, Gospodu jede: jer hvali Boga; i
koji ne jede, Gospodu ne jede, i hvali Boga“
(Rimljanima. 14:6).*

*„Jer je pisano: Tako mi života, govori
Gospod, pokloniće mi se svako koleno, i
svaki jezik slaviće Boga. Tako će, dakle,
svaki od nas dati Bogu odgovor za sebe“
(Rimljanima 14:11-12).*

*„Ali vas molim, braćo, zaradi Gospoda
našeg Isusa Hrista... pomozite mi u
molitvama za me k Bogu“ (Rimljanima
15:30).*

*„Sami među sobom sudite je li lepo da se
žena gologlava moli Bogu?“ (1. Kor. 11:13).*

„Jer koji govori jezike, ne govori ljudima nego Bogu“ (1. Kor. 14:2).

„Ako li ne bude nikoga da kazuje, neka čuti u crkvi, a sebi neka govori i Bogu“ (1. Kor. 14:28).

„Da se u svemu obogatite za svaku prostotu koja kroz nas čini hvalu Bogu“ (2. Kor. 9:11).

„Toga radi priklanjam kolena svoja pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista“ (Efescima 3:14).

„Zahvaljujući za svašta u ime Gospoda našeg Isusa Hrista Bogu i Ocu“ (Efescima 5:20).

„Zahvaljujem Bogu svom kad se god opomenem vas, Svagda u svakoj molitvi svojoj za sve vas s radošću moleći se“ (Filipljanima 1:3-4).

„Ne brinite se nizašta nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju **Bogu iskanja vaša**. I mir Božji, koji prevazilazi svaki um, da sačuva srca vaša i misli vaše u **Gospodu Isusu**“ (Filipljana 4:6-7).

„A **Bog** moj da ispunи svaku potrebu vašu po **bogatstvu svom** u slavi, u Hristu Isusu“ (Filipljana 4:19).

„Zahvaljujemo **Bogu i Ocu** Gospoda svoga Isusa Hrista, moleći se svagda za vas“ (Kološanima 1:3).

„Moleći se i za nas ujedno da nam **Bog** otvori vrata reči, da propovedamo tajnu Hristovu, za koju sam i svezan“ (Kološanima 4:3).

„Jer kakvu **hvalu** možemo dati **Bogu** za vas, za svaku radost kojom se radujemo vas radi **pred Bogom svojim?**“ (1. Solunjanima 3:9).

„A mi smo dužni svagda zahvaljivati Bogu za vas...“ (2. Solunjanima 2:13).

„Molim, dakle, pre svega da se čine iskanja, molitve, moljenja, zahvaljivanja za sve ljude, Za careve, i za sve koji su u vlasti, da tih i mirni život pozivimo u svakoj pobožnosti i poštenju. Jer je ovo dobro i priyatno pred Spasiteljem našim Bogom. Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus“ (1. Timotiju 2:1-3,5).

„Zahvaljujem Bogu svom spominjući te svagda u molitvama svojim“ (Filimonu 1:4).

U Pavlovim spisima sam mogao da pronađem samo dva stiha u kojima postoji bar naznaka molitve Isusu. Jedan od njih je 1. Timotiju 1:12:

„I zahvaljujem Hristu Isusu, Gospodu našem, koji mi daje moć, što me za vernog primi i postavi me u službu“

Ovaj stih verovatno oslikava emotivno stanje, a ne molitvu, budući da on pet stihova kasnije kaže:

*„A Caru večnom, Neraspadljivom, koji se
ne vidi, jedinom premudrom Bogu čast i
slava va vek veka. Amin.“*

„**Car večni, Neraspadljivi, koji se ne vidi**“ nije niko drugi nego „**veliki Car**“, Gospod Bog, Bog Otac, koga Pavle naziva „**najmudriji Bog**“. Obratite pažnju na izraz „*koji se ne vidi*“. Naš Gospod Isus nije bio nevidljiv, videle su ga hiljade ljudi.

Drugi stih je 1. Korinćanima 1:1-2:

*„Od Pavla voljom Božijom pozvanog
apostola Isusa Hrista, i od Sostena brata,
Crkvi Božoj koja je u Korintu, osvećenima
u Hristu Isusu, pozvanima svetima, sa svima
koji prizivaju ime Gospoda našeg Isusa
Hrista na svakom mestu i njihovom i
našem.“*

Reč „*pozvani*“ u drugom stihu je grčka reč „*epikaleomai*“ (Strong's #1941) i znači „*nавести - призвати*“ ili „*истаћи*“. Isus je svakako ovlastio vernike da „*приводите*“ njegovo ime pri krštenju i molitvi. U vezi krštenja, uporedite Luku 24:47 sa Delima 2:38.

„*I da se propoveda pokajanje u ime Njegovo
i oproštenje greha po svim narodima počevši
od Jerusalima*“ (govori Isus) (Luka 24:47).

„*A Petar im reče: Pokajte se, i da se krstite
svaki od vas u ime Isusa Hrista za
oproštenje greha; i primiće dar Svetog
Duha*“ (Dela 2:38).

U vezi prizivanja Isusovog imena u molitvi, obratite pažnju na njegove reči u Marku 16:17-18:

„*Imenom mojim izgoniće đavole... na
bolesnike metaće ruke, i ozdravljaće.*“

Dakle, apostol Pavle se u 1. Korinćanima 1:2 obraća „*svima koji prizivaju ime Gospoda našeg Isusa Hrista na svakom mestu*“.
Obratite pažnju na jasnu razliku koju Pavle pravi u sledeća dva stihia.

„*Blagodat vam i mir od Boga Oca našeg i Gospoda Isusa Hrista. Zahvaljujem svagda Bogu svom za vas...*“ (1. Korinćanima 1:3-4).

Još citata koji ovo potvrđuju.

Budući da je većina nas hrišćana u prošlosti mnogo propustila u smislu osobe kojoj se treba moliti, na kraju naše studije treba da pogledamo još citata iz Svetog Pisma koji o tome govore.

„...nego ako ko poštuje **Boga** i volju Njegovu tvori, **onog sluša**“ (Jovan 9:31).

„*Pokaj se dakle od ove svoje pakosti, i moli se Bogu da bi ti se oprostila pomisao srca tvog*“ (Filip Simonu čarobnjaku) (Dela 8:22).

„*Jer ih slušahu gde govorahu jezike, i veličahu Boga*“ (Dela 10:46).

*„Ako li kome od vas nedostaje premudrosti,
neka ište u Boga koji daje svakome bez
razlike i ne kori nikoga, i daće mu se“
(Jakovljeva 1:5).*

*„Svaki dobar dar i svaki poklon savršeni
odozgo je, dolazi od Oca svetlosti, u kog
nema promenjivanja ni menjanja videla i
mraka“ (Jakovljeva 1:17).*

*„Njime blagosiljamo Boga i Oca“
(Jakovljeva 3:9).*

*„I ako zovete Ocem Onog koji, ne gledajući
ko je ko, sudi svakome po delu...“ (1.
Petrova 1:17).*

*„I vi kao živo kamenje zidajte... da se
prinose prinosi duhovni, koji su Bogu
povoljni, kroz Isusa Hrista“ (1. Petrova
2:5).*

Zaključak

Budući da nas prethodno pomenuti stihovi jasno uče da je stav apostola prema molitvi bio da se ona treba upućivati **Bogu Ocu**, i budući da je jasno da se u Bibliji ne pominju molitve upućene Isusu posle njegovog uzdizanja, mi moramo da počnemo da se molimo u skladu sa tim. Ali vi možete reći, „Meni je uslišeno mnogo molitvi upućenih Isusu.“ A ja ću vam odgovoriti, „I nama takođe.“ Mi, kao i naši prijatelji i članovi porodice, smo prisustvovali čudima spasenja kroz molitve upućene Isusu. Videli smo ljudе izlečene od raka, srčanih bolesti, astme, Kronove bolesti, kožnih oboljenja i drugih bolesti kroz molitvu Isusu. Ali to je samo dokaz koliko **Bog Otac** ima ljubavi i strpljenja za naš nedostatak razumevanja Svetog Pisma. Podsetiću vas da mi našu doktrinu ne dobijamo iz iskustva, već je moramo preuzeti iz Svetog Pisma i naše iskustvo uskladiti sa tim. Verujem da će, kada nas obasja svetlost ove istine, Bog Otac zahtevati da mu se obraćamo na način koji je on odredio kako bi naše molitve bile uslišene. A zašto se ne bismo molili Bogu Ocu kada je Jakov rekao:

*„Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni
odozgo je, dolazi od Oca“ (Jakovljeva 1:17).*

I Pavle je rekao:

*„A Bog moj da ispunи svaku potrebu vašu po
bogatstvu svom u slavi, u Hristu Isusu“
(Filipljana 4:19).*

Slava Bogu na visini!

Pavle se molio Bogu

<u>Lokacija u Bibliji</u>	<u>Kome je upućena</u>
Dela 16:25	„Bogu“
Dela 27:35	„Bogu“
Dela 28:15	„Bogu“
Rimljanima 1:9-10	„Bogu“
Rimljanima 10:1	„Bogu“
Rimljanima 15:5-6	„Bogu“
Rimljanima 15: 13	„Bogu“
Rimljanima 15:30	„Bogu“
Rimljanima 16:25-27	„Bogu“
1. Korinćanima 1:4-9	„Bogu“
2. Korinćanima 1:3-5	„Bogu i Ocu“
2. Korinćanima 2: 14	„Bogu“
2. Korinćanima 9: 12-15	„Bogu“
2. Korinćanima 13:7-9	„Bogu“
Efescima 1:15-23	„Bogu“
Efescima 3:14-21	„Ocu našeg Gospoda Isusa Hrista“
Filipljanima 1:9-11	„Bogu“
Filipljanima 4:20	„Bogu Ocu“
Kološanima 1:9-12	„Ocu“ (Bogu)
1. Solunjanima 1:2-4	„Bogu“
1. Solunjanima 2:13	„Bogu“
1. Solunjanima 3:11-13	„Bogu“
1. Solunjanima 5:23-24	„Bogu“
2. Solunjanima 1:11-12	„Bogu“
2. Solunjanima 2:13-17	„Bogu“
2. Solunjanima 3:5	„Gospodu Bogu“
2. Solunjanima 3:16	„Gospodu mira“
1. Timotiju 1:17	„Bogu“
1. Timotiju 6:13-17	„Bogu“ „kog niko od ljudi nije video“
2. Timotiju 1:3	„Bogu“
2. Timotiju 1:16-18	„Gospodu“ (Bogu)
2. Timotiju 4:14-18	„Bogu“
Filimonu 4-6	„Bogu“

(Za odgovor na pitanje zašto nijedna od ovih molitvi nije upućena Isusu, obratite pažnju na Pavlovu prvu propoved posle krštenja na putu za Damask. „*I odmah po zbornicama propovedaše Isusa da je On Sin Božji*“ Dela 9:20).

Prilog A

Još o hvali

U cilju boljeg shvatanja **hvale** u Svetom Pismu i kako se od nas očekuje da se molimo Bogu, voleo bih da skrenem vašu pažnju na *devet* različitih hebrejskih reči koje se sve prevode kao „*hvala*“ u Verziji Kralja Džejmsa Biblije. **Te reči nisu iste na hebrejskom**, i proučavanje njihovih pojedinačnih značenja će nam pomoći da boje razumemo hvalu u Bibliji, a na taj način i ispravan pristup Bogu. Te reči su:

1. „*Yadah*“ - Strong's #3034 „*poštovati ili obožavati ispruženih ruku.*“

„*Hvalim* (Yadah) Gospoda za pravdu Njegovu, i pevam imenu Gospoda Višnjeg“
(*Psalm 7:17*).

2. „*Towdah*“ – Strong's #8426 „*divljenje; posebno od strane hora ljudi*“.

„...kako sam hodio sred mnogog ljudstva;
stupao u dom Božji, a ljudstvo praznujući
pevaše i podvikivaše (towdah)“ (*Psalm 42:4*).

3. „*Hilluwli*“ – Strong's #1974 „*radovati se; proslava zahvalnosti za žetvu*“.

„A četvrte godine neka bude sav rod njegov posvećen u *hvalu* (hilluwli) Gospodu“ (3. knjiga Mojsijeva 19:24).

4. „*Theillah*“ – Strong's #1816 „*Hvaljenje; posebno u himni*“.

„Sveti, koji živiš u *pohvalama* (theillah) Izrailjevim“ (Psalm 22:3).

5. „*Barak*“ – Strong's #1288 „*kleknuti; blagosiljati Boga kao čin divljenja*“.

„*Blagosiljajte* (barak) Gospoda što učini osvetu u Izrailju“ (Sudije 5:2).

6. „*Zamar*“ – Strong's #2167 „*dodirivati žice ili druge delove muzičkog instrumenta – svirati na njemu; stvarati muziku koju prati glas; slaviti kroz pesmu i muziku – pevati hvale*“.

„*Utvrđilo se srce moje, Bože, utvrđilo se srce moje; pevaču Te i slaviću* (zamar)“ (Psalm 57:7).

7. „*Shabach*“ – Strong's #7623 „*glasno se obratiti – posebno glasno*“.

„Jer je dobrota Tvoja bolja od života. Usta
bi moja **hvalila** (shabach) Tebe“ (Psalm
63:3).

8. „**Shebach**“ – Strong's #7624 „*laskati – diviti se - hvaliti*“.
„Tebe, Božje otaca mojih, hvalim i slavim
(shebach)“ (Danilova molitva) (Danilo
2:23).
9. „**Halal**“ – Strong's #1984 „*sijati; pokazati, razmetati se;*
biti bučno neozbiljan; slaviti; proslavlјati“.
„**Hvalite** (halal) Boga u svetinji Njegovoj,
hvalite Ga na tvrđi slave Njegove. **Hvalite**
Ga prema sili Njegovoj, **hvalite** Ga prema
visokom veličanstvu Njegovom. **Hvalite** Ga
uz glas trubni, **hvalite** Ga uz psaltir i gusle.
Hvalite Ga s bubnjem i veseljem, **hvalite** Ga
uz žice i organ. **Hvalite** Ga uz jasne kimvale,
hvalite Ga uz kimvale gromovne. Sve što diše
neka **hvali** Gospoda!“ (Psalm 150:1-6).

Obratite pažnju: Reč „*hvaliti*“ u svakom od prethodnih stihova je „*halal*“ ili „*Aliluja*“ i treba se čitati na sledeći način:

„*Aliluja (halal) Bogu u svetinji Njegovoj,*
Aliluja na tvrđi slave Njegove. Aliluja prema
sili Njegovoj...“

Kako na nebu, tako i na zemlji.

Obratite pažnju na Isusove reči u molitvi, koju su njegovi sledbenici naučili od njega „*Da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu*“, i shvatite da je najveća hvala, koja se može dati Bogu na zemlji, je upravo ona koja mu se daje na nebu. Kako nebeska stvorenja hvale večnog Boga? Kako bismo dobili odgovor na to pitanje pogledajmo knjigu Otkrivenja.

„*I svaka od četiri životinje imaše po šest krila naokolo, i unutra puna očiju, i mira ne imaju dan i noć govoreći: Svet, svet, svet Gospod Bog Svedržitelj, Koji beše, i koji jeste, i koji će doći. I kad daše životinje slavu i čast i hvalu Onome što sedaše na prestolu, što živi va vek veka, Padoše dvadeset i četiri starešine pred Onim što sedaše na prestolu,*

i pokloniše se Onome što živi va vek veka, i metnuše krune svoje pred prestolom govoreći: Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i silu; jer si Ti sazdao sve, i po volji Tvojoj jeste i stvoreno je“ (Otkrivenje 4:8-11).

„Po tom videh, i gle, narod mnogi, kog ne može niko izbrojati, od svakog jezika i kolena i naroda i plemena, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bele, i palme u rukama njihovim. I povikaše glasom velikim govoreći: Spasenje Bogu našem, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu. I svi andeli stajahu oko prestola i starešine i četiri životinje, i padoše na lice pred prestolom, i pokloniše se Bogu. Govoreći: Amin; blagoslov i slava i premudrost i hvala i čast i sila i jačina Bogu našem va vek veka. Amin“ (Otkrivenje 7:9-12).

„I dvadeset i četiri starešine koje sedaju pred Bogom na prestolima svojim, padоše

na lica svoja i pokloniše se Bogu. Govoreći:

Hvalimo Te, Gospode Bože Svedržitelju,
koji jesi, i beše, i bićeš, što si primio silu
svoju veliku, i caruješ“ (Otkrivenje 11:16-
17).

„I videh... one što pobediše zver i ikonu
njenu, i žig njen, i broj imena njenog, gde
stoje na moru staklenom i imaju **gusle**
Božije; **I pevahu** pesmu Mojsija, sluge
Božijeg, i pesmu Jagnjetovu, govoreći:
Velika su i divna dela Tvoja, **Gospode Bože**
Svedržitelju, pravedni su i istiniti putevi
Tvoji, Care svetih. Ko se neće pobjojati Tebe,
Gospode, i proslaviti ime Tvoje? Jer si Ti
jedan svet; **jer će svi neznabošci doći i**
pokloniti se pred Tobom; jer se sudovi Tvoji
javiše“ (Otkrivenje 15:2-4).

Slava Bogu na visini!

Prilog B

Upornost u molitvi

„Na zidovima tvojim, Jerusalime, postavih stražare, koji neće umuknuti nikada, ni danju ni noću. Koji pominjete Gospoda, nemojte čutati. I ne dajte da se umukne o Njemu dokle ne utvrди i učini Jerusalim slavom na zemlji“ (Isaija 62:6-7).

„A posle mnogo vremena umre car misirske; i uzdisahu od nevolje sinovi Izrailjevi i vikahu; i vika njihova radi nevolje dove do Boga. I Bog ču uzdisanje njihovo, i opomenu se Bog zaveta svog s Avramom, s Isakom i s Jakovom. I pogleda Bog na sinove Izrailjeve, i vide ih“ (2. knjiga Mojsijeva 2:23-25).

„Tada reče Gospod: Čujte šta govori nepravedni sudija. A kamoli Bog neće odbrati

niti izbranih svojih koji Ga mole dan i noć?“

(govori Isus) (*Luka 18:6-7*).

*„I budući u borenu, (Isus) moljaše se bolje; znoj pak Njegov beše kao kaplje krvi koje kapahu na zemlju“ (*Luka 22:44*).*

*„Opet po drugi put otide i pomoli se govoreći: Oče moj! Ako me ne može čaša ova mimoći da je ne pijem, neka bude volja Tvoja. I došavši nađe ih opet gde spavaju; jer im behu oči otežale. I ostavivši ih otide opet i treći put te se pomoli govoreći one iste reči“ (*Matej 25:42-44*). Isus se već molio na sličan način nekoliko dana pre toga: „Sad je duša moja žalosna; i šta da kažem? Oče! Sačuvaj me od ovog časa; ali za to dodoh na čas ovaj“ (*Jovan 12:27*).*

„On (Isus) u dane tela svog moljenja i molitve k Onome koji Ga može izbaviti od

*smrti s vikom velikom i sa suzama
prinošaše, i bi utešen po svojoj pobožnosti.*

*Iako i beše Sin Božji, ali od onog što
postrada nauči se poslušanju. I svršivši sve,
postade svima koji Ga poslušaše uzrok
spasenja večnog. I bi narečen od Boga
poglavar sveštenički... “ (Jevrejima 5:7-10)*

Prilog C

Isusove reči u Jovanovom četrnaestom poglavlju

Pri proučavanju Jevanđelja po Jovanu, poglavlja četrnaest, petnaest i šesnaest, jasno je da postoji napredak u Isusovim učenjima u vezi odnosa sa njegovim Ocem i u vezi molitve Ocu u Isusovo ime. To se dogodilo pred kraj njegove službe na zemlji, a za njegove sledbenike je došlo vreme da shvate da on ide kod Oca i kako će izgledati njihov odnos sa Ocem i samim Isusom posle njegovog odlaska. On je obećao da će im razumljivo govoriti o tim stvarima (*Jovan 16:25*), i to je i učinio dok njihov odgovor nije bio:

„Rekoše Mu učenici Njegovi: Eto sad upravo
govoriš, a priče nikakve ne govoriš“ (*Jovan 16:29*).

Po Svetom Pismu, Isus prvi put pominje molitvu **u njegovo ime** u Jovanu 14:13-14:

„I šta god zaištete u Oca u ime moje, ono će
vam učiniti, da se proslavi Otac u Sinu. I ako
šta zaištete u ime moje, ja će učiniti“

Reči „*ono ču vam učiniti*“ i „*ja ču učiniti*“ znače da će **Isus delovati kao Božji posrednik pri uslišavanju molitve**. Biblijska učenja o ljudima i anđelima, koji deluju kao Božji poslanici, mnogi hrišćani ne razumeju. Isus je delovao kao Božji poslanik pri opraštanju greha kada je u Mateju 9:2 obolelom čoveku rekao: „*Ne boj se, sinko, opraštaju ti se gresi tvoji*“. Pošto je čovek izlečen, oni koji su to videli i čuli „*čudiše se, i hvališe Boga, koji je dao vlast takvu ljudima*“ („čovek“ – grčki – *anthropos* – Strong's #444 – „*ljudsko biće – određeni čovek*“). Obratite pažnju: Bog nije dao svoju moć „*ljudima*“, već **određenom čoveku**.

Isus je delovao kao Božji poslanik na vaskrsenju kada je ustao iz mrtvih. Obratite pažnju na njegove reči:

„*Vlast imam položiti je i vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovest primio od Oca svog*“ (Jovan 10:18). Takođe pogledati Jovan 5:25-30.

Deo Isusove trajne službe za nas pred Ocem je da bude „*poslanik i vladika, kog mi priznajemo*“ (Jevrejima 3:1). Reč „*poslanik*“ označava „*onog koji je poslat*“. Isus je *poslat* od strane svog Oca na svom prvom dolasku.

„Kao što si Ti mene poslao u svet, i ja njih poslah u svet“ (Isusova molitva) (*Jovan 17:18*).

Posle svog uzdizanja, Isus je „*poslat*“ od strane Oca da presretne Savla iz Tarza (Pavla) na njegovom putu za Damask.

„Bog otaca naših izabra te da poznaš volju Njegovu, i da vidiš pravednika (Isusa), i da čuješ glas iz usta Njegovih (Isusovih)“ (Ananija Savlu) (*Dela 22:14*).

Kasnije je sam Pavle poslat kao Božji poslanik, kako bi obnovio izgubljenu veru u Isusa Hrista. Obratite pažnju na njegove reči u 2. Korinćanima 5:20.

„Tako smo mi poslani mesto Hrista, kao da Bog govori kroz nas; molimo vas u ime Hristovo pomirite se s Bogom“

Po apostolu Petru, Bog će opet poslati Isusa kada dođe vreme za njegov drugi dolazak.

„I da pošalje unapred narečenog vam Hrista Isusa, Kog valja dakle nebo da primi do onog vremena kad se sve popravi...“ (*Dela 3:20-21*). Dakle, Isus deluje kao Božji posla-

nik, Njegov Apostol, „*koji je poslat*“. Kao Božji poslanik, Isus je sada aktivno uključen sa Ocem u posao izgradnje njegove crkve.

Reč opreza

Nemojte da vas zbuni činjenica da je u nekoliko prevoda Biblije, *NASB*, *English Standard Version*, i *Holman Christian Standard Bible*, Jovan 14:14 napisan kao da Isus kaže:

„*ako šta zaištete od mene u ime moje, ja ču učiniti*“

Meni je očigledno da to ne može biti ispravan prevod zato što nije u skladu i protivreči drugim jasnim Isusovim izjavama u vezi molitve Ocu:

„...*šta god zaištete u Oca u ime moje da vam da*“ (*Jovan 15:16*).

„*I u onaj dan nećete me pitati nizašta. Zaista, zaista vam kažem da šta god uzištete u Oca u ime moje, daće vam*“ (*Jovan 16:23*).

Šta bi moglo biti jasnije?

Ne deluje verovatno da bi Isus poručio svojim sledbenicima da se mole njemu, **u njegovo ime**.

English Standard Version i Holman Christian Standard Bible bacaju sumnju na svoje sopstvene prevode Jovana 14:14, kada u beleškama o tekstu kažu, „u nekim rukopisima je izostavljano *od mene*“ u ovom stihu. *Holman Christian Standard Bible* dodaje „**u drugim rukopisima je izostavljen ceo st. 14**“.

U velikom *Wycliffe* prevodu Novog Zaveta iz 1388. godine Jovan 14:14 glasi:

„*ako šta zaištete od Oca u moje ime u ime moje, ja ču učiniti, kako bi Sin proslavio Oca*“.

To je verovatno približnije Isusovim pravim rečima, budući da je u skladu sa drugim njegovim zabeleženim izjavama na tu temu, a takođe i u skladu sa svim zabeleženim molitvama njegovih sledbenika posle njegovog odlaska.

Međutim:

„*Svaki da bude uveren za svoju misao*“
(Rimljanima 14:5).

Prilog D

Mentalitet krda

Prilikom procenjivanja da li treba prihvati biblijsku istinu, koja je nepopularna, ili nije široko prepoznata, iako je jasno navedena u Svetom Pismu, imajte ovo na umu. **Istina se ne odreduje većinom glasova.** Mnogi ljudi, koji nikada ne izdvoje vreme da sami potraže istinu u Bibliji, se teše činjenicom da su deo velike grupe ili veroispovesti i da milioni drugih veruju u to isto. To se naziva „mentalitetom krda“ i u religiji je opasna stvar. Obratite pažnju na sledeću činjenicu: **Istina ne nestaje ako je ceo svet poriče, a greška ne postaje bliža istini iako milioni veruju u nju!**

Koliko je ljudi u vreme Noja verovalo da dolazi potop? Koliko je ljudi shvatio i verovalo da je Isus obećani Mesija Izraela 32. godine? Koliko je ljudi verovalo da će Bog izliti Sveti Duh na naznabošce oko 41. godine?

- Koliko je ljudi stalo iza Isusa kada je počeo da govori „tešku“ istinu?

„Od tada mnogi od učenika Njegovih otidoše natrag, i više ne idahu s njim“ (Jovan 6:66).

- Koliko ih je bilo voljno da ustanu i budu prebrojani kada je postalo teško?

„Tada učenici svi ostaviše ga, i pobegoše“

(Matej 26:56).

- Koliko je Pavle bio popularan u svom Božjem pozivu kada je propovedao nepopularnu istinu?

„Znaš ovo da se odvratiše od mene svi u

Aziji“ (2. Tim. 1:15).

- Koliko je Ijudi stalo iza Pavla kada su se uticajni Ijudi oglušili na njegovu poruku jevandjelja?

„U prvi moj odgovor niko ne osta sa mnom,

nego me svi ostaviše. Da im se ne primi! Ali

Gospod bi sa mnom i dade mi pomoć da se

kroza me svrši propovedanje, i da čuju svi

neznabоšci; i izbavih se od usta lavovih“ (2.

Tim. 4:16-17).

Usudite se da budete drugačiji zbog istine!

Koga i šta vi pratite? Da li su to tradicija i religijske doktrine, **ili izrečena reč Božja?**

„Bog neka bude istinit, a čovek svaki laža“

(govori Pavle) (Rimljanima 3:4).

„Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu“ (govori Isus) (*Jovan 10:27*).

Ljudi su kao ovce i mnogi učitelji, neki od njih i dobromamerni, su odveli milione na pogrešan put u pogledu njihovog shvatanja Biblije. Po članku novina *Washington post*, grupa pastira je doručkovala dok su posmatrali svoje veliko stado ovaca blizu sela Gevas u istočnoj Turskoj. Na njihovo veliko iznenađenje jedna ovca je skočila sa 15 metara visoke litice i poginula. Tada ju je, na zaprepašćenje pastira, ostatak stada pratio. 1500 ovaca je bezumno skočilo sa litice. Na sreću, pad poslednjih hiljadu ovaca je bio ublažen gomilom tela onih koje su skočile pre njih. Po novinama, 450 ovaca je izgubilo život. **Mentalitet krda!**

Nije ni čudo što je apostol Pavle rekao:

„Ugledajte se na mene, kao i ja na Hrista“
(1. Korinćanima 11:1).

I opet: „*A sve kušajući dobro držite. Uklanjajte se od svakog zla*“
(1. Solunjanima 5:21).

I: „*Ali šta govori pismo?*“ (*Galatima 4:30*).

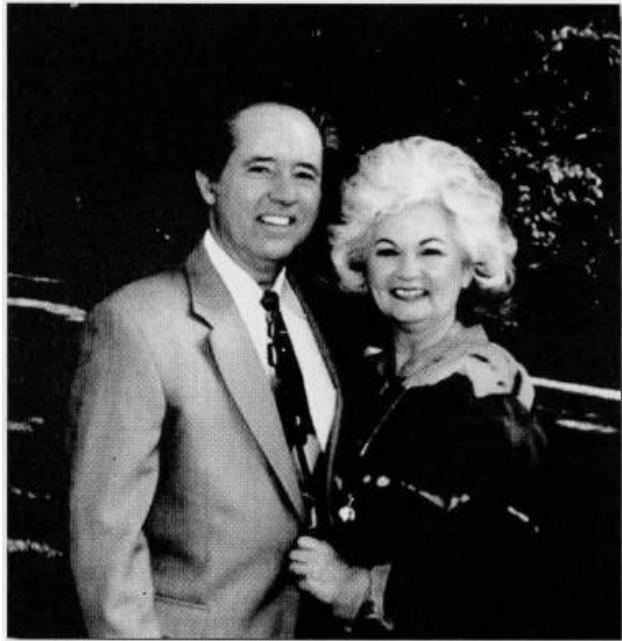

O autoru

Joel Hemphill...

- U braku je sa sa svojom suprugom LaBresca-om više od pedeset i jedne godine.
- Pedeset godina je sveštenik Isusa Hrista.
- Napisao je i zabeležio preko 500 jevandjelskih pesama.
- Zajedno sa porodicom je dobitnik osam Dove nagrada, i deset puta je nominovan za Dove nagradu kao tekstopisac godine.
- Uključen je u Southern Gospel Music Hall of Fame i Southern Songwriters Hall of Fame.
- Propovedao je u Izraelu, Egiptu, Južnoj Africi, Velikoj Britaniji, Nemačkoj, Austriji, Hondurasu i širom Severne Amerike.
- Dobio je otkrovenje u Svetom Pismu 2005. godine u vezi Najvišeg Boga i napisao revolucionarnu knjigu pod naslovom „**To God Be The Glory**“.
- Svakodnevno pomaže sveštenicima različitih veroispovesti u vezi njihovog shvatanja Biblije pomoću svojih knjiga, nastavnih CD-ova i trakata.

Za CD-ove sa muzikom i propovedima, knjige, molitve ili još
kopija ove studije obratite se pismom ili telefonom:

Joel & LaBreeska Hemphill

P.O. Box 656

Joelton, Tennessee 37080

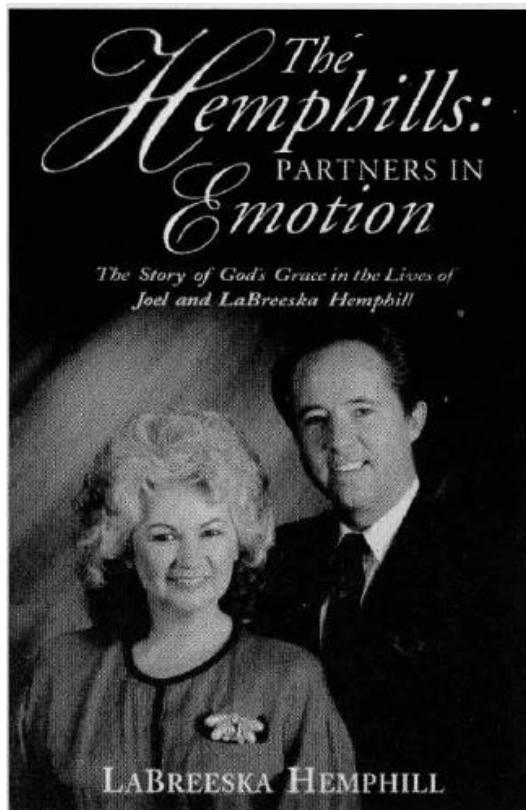
email: jhemphill@wildblue.net

www.thehemphills.com

www.trumpetcallbooks.com

*Kako biste čuli Joel-a kako propoveda 7 lekcija o sjajnoj
temi Jednog Najvišeg Boga posetite
www.trumpetcallbooks.com*

LaBreeska Rogers Hemphill je provela svoj život propovedajući kroz gospel muziku. Ranih pedesetih godina je putovala kao član The Happy Goodman Family a kasnije dvadeset pet godina sa svojom najbližom porodicom Hemphill. Hemphill porodica, LaBresca, Joel i njihovo troje dece, Joel Jr., Trent i Carmel (Candy) su primili ukupno osam Dove nagrada od udruženja gospel muzičara.

Inspirisana svojim životom i iskustvom u propovedanju, LaBresca je na sjajan način ispričala svoju priču. To je knjiga koja je promenila život i dala nadu, ohrabrenje i utehu hiljadama ljudi. Veoma je otvorena kada govori o svojim bračnim problemima i izlečenju, kao i o dve godine u kojima je Joel patio od ozbiljne kliničke depresije i obnavljanju.

Joel o „*Partners in emotion*“ kaže, „Ova knjiga je priča o božanskoj intervenciji i isceljenju, kako je Bog doneo radost u naš bol, nadu u našem čaju i pretvorio naše iskušenje u svedočanstvo. Draga, hvala ti što si ispričala ovu priču.“

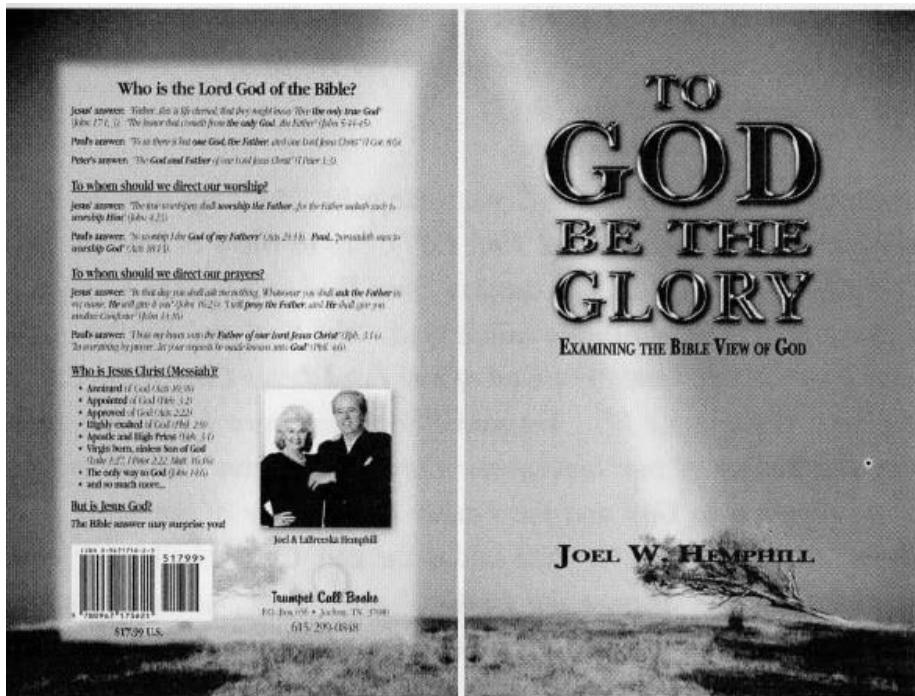
Bill Gaither kaže, „Neko je rekao, ukoliko ideš negde, uživaj u putu. Ja ne poznajem dvoje ljudi koji više uživaju u putu nego Joel i LaBresca Hemphill. Mislim da ćete i vi takođe uživati u putovanju dok otkrivate njihove emocije na stranama ove knjige.“

Zig Ziglar kaže, „*Partners In Emotion* je knjiga o veri, ljubavi i nadi. Takođe govori o prevazilaženju problema, strpljivom ostvarivanju svojih snova, poštovanju Hrista kao Gospoda i ispunjavanja obaveza kroz poslušnost Njemu i Njegovom pozivu... Smejaćete se, plakati, radovati i postati entuzijastični dokelite iskustva koje LaBresca čini tako ličnim.“

Pat Boone kaže, „Hemphill-ovi imaju slavno mesto u našoj muzici već decenijama i nije ni čudo što ih neprijatelji naših duša napadaju na tako zle načine. Ali Isus je obećao da će biti sa nama čak i u dolini smrti... Pročitajte ovo divno svedočanstvo i budite ohrabreni kao i ja.“

Marty Stuart kaže, „LaBresca Hemphill je majka jedne od kraljevskih porodica gospel muzike. *Partners In Emotion* je delo koje predstavlja hroniku njenog puta od prašnjavih puteva dalekog juga do obala obećane zemlje. U ovoj knjizi nam predstavlja neke fascinantne ljude i mesta. Najneobičnije od njih je...njeno srce.“

Ova knjiga treba da je obavezan deo vaše hrišćanske biblioteke. Može se pronaći kod The Hemphills, Lightning Source, Inc., ili na svakom mestu gde se prodaju dobre knjige.

Ovu knjigu sam napisao i izdao 2006. godine i ona govori o onome što nas Biblija zaista uči o ličnosti Boga. To je knjiga od 390 strana sa preko 1000 biblijskih citata na tu temu.

Razlog zbog koga se bavim ovim pitanjem je velika konfuzija koja postoji u vezi Najvišeg Boga u vezi sa Njegovim odnosom sa Njegovim bezgrešno začetim, bezgrešnim Sinom koga je rodila devica, Isusom Hristom, našim Spasiteljem i Mesijom. Isus je mnogo toga rekao o Bogu Ocu. On je zapravo o svom odnosu sa Ocem govorio više nego o bilo kojoj drugoj temi. On je rekao „**jer je Otac moj veći od mene**“ (*Jovan 14:28*), moj Otac zna stvari koje ja ne znam (*Matej 24:36*), moj Otac će odlučiti ko sedi sa moje desne, a ko sa leve strane u mom Carstvu, jer to „**ne mogu ja dati**“ (*Matej 20:23*), i da postoje stvari koje „**Otac zadrža u svojoj vlasti**“ (*Dela 1:7*). Isus je porekao da je Bog (*Matej 19:17*). On je porekao da sebe naziva Bogom ovim rečima „**što rekoh: Ja sam Sin Božji**“ (*Jovan 10:36*). On je rekao, „**Ne da je ko video Oca**“ (*Jovan 6:46*). On je rekao da je Otac „**Jedan Bog**“ (*Jovan 5:44 NASB*), i Otac je „**jedini istiniti Bog**“ (*Jovan 17:3*). On je

rekao, „*A sad gledate mene da ubijete, čoveka koji vam istinu kazah koju čuh od Boga*“ (*Jovan 8:40*). On je rekao, „*Vraćam se k Ocu svom i Ocu vašem, i Bogu svom i Bogu vašem*“ (*Jovan 20:17*).

Apostol Pavle se složio sa Isusom. On je rekao, „**jedini premudri Bog**“ je Bog koji se „**ne vidi**“ (*I. Tim. 1:17*), „**mi imamo samo jednog Boga Oca**“ (*I. Korinćanima 8:6*), i postoji „**Jedan Bog i Otac svih**, koji je nad svima“ (*Efescima 4:6*). On Boga naziva „**Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista**“ i „**Bog Gospoda našeg Isusa Hrista, Otac slave**“ (*Efescima 1:3, 17*). On je rekao, „*Toga radi priklanjam kolena svoja pred Ocem Gospoda našeg Isusa Hrista*“ i „*Zahvalujem za svašta u ime Gospoda našeg Isusa Hrista Bogu i Ocu*“ (*Efescima 3:14; 5:20*). Pavle je na kraju rekao da će Hrist „*predati carstvo Bogu i Ocu*“ i „*onda će se i sam Sin pokoriti Onom koji Mu sve pokori (Ocu), da bude Bog sve u svemu*“ (*I. Korinćanima 15:24, 28*).

Molim Vas da uz posvećenost prostudirate ovu važnu tematiku, jer ona to zaslužuje.

Ljubav u Isusu Hristu,
Joel Hemphill

Reč nadjačava svet

„Bog neka bude istinit, a čovek svaki laža“ (Rimljanima 3:4)

Obratite pažnju na ove reči Isusa, našeg Spasitelja, u vezi molitve:

„*Kad se molite Bogu govorite: Oče naš koji si na nebesima*“ (Luka 11:2).

„*A ti kad se moliš... pomoli se Ocu svom ...*“ (Matej 6:6).

„*Otac vaš nebeski (će) dati dobra onima koji Ga mole*“ (Matej 7:11).

„*...da šta god zaištete u Oca ... da vam da*“ (Jovan 15:16).

„*I u onaj dan nećete me pitati nizašta. Zaista, zaista vam kažem da šta god uzištete u Oca u ime moje, daće vam*“ (Jovan 16:23).

Joel piše:

„*Često nas neprijatelj učini slepim prema jasnim uputstvima datim u Svetom Pismu u vezi molitve, a onda izazove da u našim srcima krivimo Boga za neuslišene molitve*“.